Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums

Adventes Vēstis

2010. gada aprīlis, #04 (170)

Vienoti Kristus cerībā

TĒMA: EKOLOĢIJA UN APKĀRTĒJĀ VIDE

KO VARAM DARĪT TĪRĀKAI VIDEI?

JAUNIEŠU IESPAIDI PAR LŪGŠANU NEDĒĻU

SVĒTRUNA: DZĪVĀ DIEVA ZĪMOGS

"MAN JĀREDZ, KAS IR AIZ NĀKAMĀ LĪKUMA..."

ŠAJĀ NUMURĀ: ARĪ KRISTIETIM JĀDOMĀ ZAĻI!

Adventes Vēstis
2010. gads | Aprīlis, #04 (170)

Latvijas ziņas 4
Ārzemju ziņas 7
Tēma 8
Vārds mācītājam 13
Intervija 16
Bērniem 18
Jauniešiem 20
Citu konfesiju ziņas 22

Pavasaris ir klāt – spožs, dzīvs un rosinošs! Savās domās un sajūtās mēs visi tik ļoti to gaidījām, kā to nebijām darījuši daudzu pēdējo gadu laikā, jo ziema ienesa korekcijas visās klimata pārmaiņu prognozēs un iepriekšparedzējumos. Interesanti, ka cilvēki vēlas baltus Ziemassvētkus, bet jau pēc Jaunā gada sagaidīšanas sāk runāt par grūtībām tikt galā ar iepriekš gaidīto baltumu un arvien vairāk sarunās piemin pavasari.

Slava Dievam, kurš tik vareni un nesatricināmi izveidojis gada laikus, un pateicība Viņam par to, ka mūsu zemes platuma grādos dzīvojošie tos izjūt pilnībā ar visiem jaukumiem un izaicinājumiem, kurus tie nes līdzi. Tā ir tāda Dieva svētība, kas liek cilvēkam domāt par pārmaiņām, tīrību, sakoptību un prieku dzīvot.

Šķiet, ka pavasarī pārmaiņas notiek ne pa dienām, bet pa stundām. Vēl vakar dārzā nekas neliecināja, ka tur kas augs, bet jau šorīt sārts rabarbers pabāzis laukā savu purniņu, kamenes dūc tik stipri, it kā tām ziedu pilna pļava, un skaties vēl – mazulis, kurš ziemā sēdēja ragaviņās ievīkstīts, jau izmēģina prieku izcept pirmo smilšu kūku.

Nepaslinkosim, iemūžināsim šos neatkārtojamos mirkļus savās foto/video kamerās un savās atmiņu failēs, lai notvertu to mūžības mirkli, ko Radītājs apsolījis: “Redzi, Es visu daru jaunu...”

Ar prieku, saules apspīdēti un svaigā zaļuma apņemti, metīsimies iekšā visos pavasara darbos un izjūtās!

Dieva svētību, mīļie lasītāji, rosīties, posties un rīkoties!

Valda Reķe
Ģimeņu kalpošanas nodaļa.

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārīte LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts Rozners

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu savienības izdevniecība PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt. Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa tālruni 67240130.

Kā es zaudēju modrību

Mīļās māsas un brāļi Kristū! Esmu ev. luteriskajai draudzei piederoša. Kopš 1998. gada, pateicoties saviem draugiem, esmu iepazinusi adventistus. Adventistu dievkalpojumos vienmēr jūtos kā savējos. Ar dziļu bijību izturos pret tām atšķirībām, kuras raksturīgas adventistu konfesijai.

Savā dzīvē esmu daudz slimojusi. Vienmēr esmu izķepurojusies, tikai pateicoties Dievam. Gribu jums pastāstīt, kādos maldu ceļos biju gandrīz trīs mēnešus.

Novembra beigās kāda mana skolas biedrene piedāvāja izmantot viņas māsas, sertificētas dziednieces, pakalpojumu. Ļoti palīdzot visiem radiem, izārstējusi savu dēlu, māti, visus. Mani tirdīja doma pajautāt, kādas ir „dziednieces" (gribu šo vārdu likt pēdiņās) attiecības ar Dievu, zināju, ka tas ir svarīgi. Nepajautāju. Nespēju pajautāt. Vienkārši – akli gāju.

Pirmajā tikšanās reizē pusstundu parunājām. Viņa pastāstīja, ka esot ļoti slimojusi. Aizgājusi pie dziednieces, kura pateikusi, ka viņai pašai ir lielas spējas. Tā arī pati sevi izārstējusi. Vēlāk esot par dziednieci mācījusies arī Maskavā. Aiz stikla stāvēja sertifikāts. Ārstēšana notikšot attālināti. Pašlaik esot smags periods, kad ļoti enerģiski rīkojoties tumšie spēki. Es pieķēros pie domas, ka ne jau viņa tad ir tas tumšais spēks.

Reizi nedēļā zvanīju „dziedniecei" un stāstīju, kā jūtos. Jutos slikti, parādījās vainas, par kurām sen jau biju aizmirsusi, un tādas, kas nekad nav bijušas. Jābrauc uz darbu, bet knapi varu pavilkt kājas. Sāku domāt, ka var jau būt arī vecums pie vainas, jo gandrīz piecdesmit. No rītiem, kā jau parasti, lūdzu Dieva svētību maltītei, spēku sev, lai varu iet ikdienas gaitās.

Kādā telefonsarunā „dziedniece" jautāja, kam es esot stāstījusi par to, ka viņa mani dziedinot, kaut kāds traucēklis esot. Varbūt, ka no maniem kolēģiem… Par viņu gan es stāstījusi biju tikai tuvākajiem.

Laiks gāja uz priekšu, es turpināju mocīties - parādījās alerģija, sāpes iekšējos orgānos, nespēks, apetītes zudums. „Dziedniece" teica, ka organisms attīroties. Vēl apmēram pusgadu ar mani strādāšot. Izdvesu, ka pusgadu es vienkārši neizturēšu…

Februāra vidū mana meita sāka apmeklēt iesvētību mācības savā luterāņu draudzē. Atnākusi no mācībām, stāstīja, ko runājuši, kādus jautājumus uzdevuši grupas biedri. Kāda meitene jautājusi par dziedniekiem, mācītājs pastāstījis, ka spēja dziedināt ir Dieva dāvana. Starp dziedniekiem nav vidusceļa gājēju, ir vai nu tādi, kas izredzēti, vai sātana kalpībā esošie.

Nākamajā rītā zvanīju dziedniecei, teicu, ka zinu, kāpēc man ir tik ļoti slikti, ka viņas dziedināšana nesaderas ar kristietību. Viņa noteiktā balsī paziņoja, ka labi saderoties. Viņai pašai sākuma periods bijis tāds, ka nevarējusi no gultas piecelties. Paldies Dievam, viņa bija tik godīga, ka nesāka taisnoties un melot, ka pati arī tic vai ka būtu piederoša kādai draudzei, jo tad man gribētos pārbaudīt viņas teiktā patiesumu, tas ieilgtu un es nepastāvētu tik strikti pie savām domām. Pēc šīs telefona sarunas skatījos pa logu februāra putenī, man pa vaigiem ritēja klusas atvieglojuma asaras. Paldies Dievam, ka viņš mani pasargāja.

Valda Lapše

Gaidāmie pasākumi

24. aprīlī pl. 17:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a Lielajā zālē notiks kamermūzikas koncerts. Piedalīsies Egīls Šēfers (klarnete), Dzintra Ērliha (klavieres). Programmā K. Sensāns, K. Debisī, L. Garūta, Jēk. Mediņš, I. Zemzaris, M. Einfelde.

25. aprīlī pl. 19:00 Rīgā, Lielajā Ģildē notiks grupas „Sliekšņi un Griesti" diska prezentācijas koncerts. Tajā skanēs dziesmas no „Sliekšņi un Griesti" pirmā ierakstītā albuma „…kā noslēpums". Koncerts notiks sadarbībā ar citiem mūziķiem, kā arī Māri Dravnieku un Mateja baptistu draudzes kori "Matejs". Koncerts notiek pirms jūnijā gaidāmās grupas piedalīšanās adventistu Ģenerālkonferences 59. kongresā Atlantā, ASV. Sirsnīgs aicinājums uz koncertu Lielajā Ģildē visiem grupas "Sliekšņi un Griesti" atbalstītājiem!

No 1. līdz 3. maijam notiks nometne pāriem "Piedošanas brīnums", ko organizē Savienības Ģimenes kalpošanas nodaļa. Pieteikšanās uz pasākumu ir noslēgusies. Papildus informācija, rakstot uz e-pastu *paru.nometne@gmail.com*.

1. maijā pl. 17:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a Lielajā zālē notiks jauniešu kora "Gaismas ceļā" koncerts.

22. maijs – Misijas diena. Aicinām darudzes locekļus no visām Latvijas adventistu draudzēm iziet misijā un uzdāvināt savam draugam, paziņam vai darba kolēģim grāmatu "Vai Bībelei var ticēt?" Grāmata būs pieejama no 10. maija.

Aicinām draudzes sūtīt informāciju par gaidāmajiem pasākumiem jūnijā uz adresi *adventesvestis@inbox.lv*!

Sludinājumi

- Izīrē istabu Viestura prospektā. Tel. 67396123; Velta.
- Izīrē dzīvokli privātmājā Pārogres stacijas tuvumā. Ir dārzs. Zvanīt 65049826 vai 26200228. E-pasts: *pita5@inbox.lv.*
- Vēlos draudzību ar kristīgu vīrieti. Man ir 35 gadi. Dzīvoju un darbojos Madonas pusē. Tel. 26330578

Vēl viena „bitīte" Ventspils stropā

27. februāris bija īpaša diena ne tikai Ventspils draudzei, bet arī tās CM klubam „Bitītes". Svinīgā uzņemšanas ceremonijā mūsu klubam pievienojās vēl viena bitīte Laima Balacka. Šis notikums tika ieplānots jau mēnesi iepriekš un tika gaidīts ar milzīgu satraukumu katra jau esošā Ceļa meklētāja sirdī. Uz šo tik ļoti īpašo notikumu ieradās arī Laimas vecmāmiņa no Rīgas. Ceremonijas laikā tika aizdedzinātas sešas klašu sveces un piecpadsmit solījumu un likumu sveces. Tika izpildīti likumu un solījumu skaidrojumi, kurus arī Laima apņēmās pildīt Jēzus spēkā un vadībā. Visi Ceļa meklētāji kopā dziedāja slavas un pateicības dziesmas. Laimas aizraušanās ir dziedāšana, un arī ceremonijā viņa pagodināja Dievu ar savu talantu.

Tas ir liels prieks un liela atbildība kluba direktorei uzņemties gara audzināšanu par vēl vienu pusaudzi un mēģināt tam parādīt, cik ļoti interesanta dzīve ir ar Jēzu. Un kāpēc gan to nedarīt caur Ceļa meklētāju organizāciju, kas jau tik daudzus jauniešus ir vedusi tuvākās attiecībās ar Kristu?

Madara un Ketija Ventspilī

Lieldienas Limbažos

Saulainajā un mazliet vējainajā svētdienas rītā mūsu draudze pulcējās, lai svinētu Kristus augšāmcelšanās notikumu. Šis Lieldienu dievkalpojums bija ar Sv. Vakarēdienu. Dievkalpojumā klausījāmies Mairitas Sieriņas lasīto dzeju un "Tēva mīlestības vēstuli". Silvija Kaire lasīja dzeju par Dzīvības maizi. Kopīgi slavējām Dievu, dziedot vairākas dziesmas, kuras uz klavierēm pavadīja Ieva Numure.

Mācītājs Guntis Bukalders svētrunā pievērsa draudzes uzmanību Jāņa evaņģēlijā 20:1-18 aprakstītajiem notikumiem. Viņš runāja par trim cilvēkiem – Jāni, Pēteri un Mariju –, kā viņi satikās ar augšāmcelto Jēzu Kristu un kā mainījās viņu attiecības ar Dievu. Svētrunas noslēgumā mācītājs aicināja salīdzināt mūsu ticības dzīves

piedzīvojumus ar šo trīs Jēzus mācekļu piedzīvoto. Dievkalpojuma beigās dziedājām dziesmu "Svētī, Kungs, un sargi".

Pēc dievkalpojuma aicināju Mairitu Sieriņu un māc. Gunti Bukalderu dalīties piedzīvotajā. M. Sieriņa teica: "Patika slavēt Dievu, dziedot kopā ar bērniem. Varbūt nākamreiz varētu būt pat vēl vairāk dziesmu. Vakarēdiena dievkalpojums pats par sevi ir kas īpašs."

"Biju pārsteigts par draudzes locekļu atsaucību," teica draudzes mācītājs Bukalders. "Mazliet pat pietrūka draudzei paredzētās svētku dievkalpojuma dziesmu lapiņas. Bet tas ir daudz patīkamāk, nekā kaudzīte neizmantotu dziesmu lapiņu. Šogad nolēmām visa draudze kopā dievkalpojumā lasīt Dāvida dziesmas. Bija prieks redzēt, kā tas vienoja un stiprināja draudzi. Mums ir jārūpējas par visas draudzes iesaistīšanos Dieva slavēšanā, lai draudzes locekļi nebūtu tikai skatītāji, bet visiem būtu iespēja slavēt mūsu Kungu Jēzu Kristu. Un Sv. Vakarēdiens ir kā saite starp pagātni – Kristus upuri –, tagadni – Kristus klātbūtni mūsu dzīvē – un nākotni, kad Kristus ir apsolījis vēl vienu svētku maltīti par godu pasaules glābšanas darba pabeigšanai. Sv. Vakarēdienā mēs pieminam Kristus upuri, slavējam Viņa žēlastību un skatām Viņa klātbūtni mūsu dzīvē, un ticībā raugāmies uz to dienu, kad Dievs visu radīs jaunu.

Ieva Numure Limbažos

Kliņģeris gada jubilejā

Nesen Daugavpils Ceļa meklētāji svinēja savas pastāvēšanas viena gada jubileju. Tā bija neaizmirstama sestdiena. Visu dienu lūgšanu namā skanēja dzidras bērnu balsis: viņi dziedāja Ceļa meklētāju himnu un daudz citu muzikālu priekšnesumu.

Draudzes vadītājs Alvils Šaripovs rādīja ļoti interesantu fotoizstādi, kurā bija iemūžināti paši spilgtākie notikumi, sākot no pirmās Ceļa meklētāju nodarbības. Bildes, kas nomainīja cita citu, bagātīgi liecināja par garīgajām un praktiskajām nodarbībām, kādas bijušas, pārgājieniem un ekskursijām.

Mikus Kaimiņš, uzrunāja draudzi ar īsu, bet dziļu svētrunu, kurā īpaši uzsvēra, ka mūsu aicinājums ir būt cilvēku zvejniekiem. Bet galvenais līdzeklis tajā ir nevis dinamīts, bet mīlestības „tārpiņš". Mums ir jāatrod taciņa pie cilvēku sirdīm un jāatved viņus uz Dieva mīlestības viesībām.

Kādā no olimpiādēm sportistam, kurš bija izmežģījis kāju, viņa tēvs palīdzēja veikt ceļu līdz finišam. Pat ja mēs salauztu abas kājas, uzvara būs mūsu, jo Debesu Tēvs aiznesīs mūs līdz finišam uz savām rokām.

Svētki beidzās ar to, ka Ceļa meklētāji uzdāvināja saviem vecākiem un skolotājiem oriģinālus suvenīrus un pacienāja visus ar garšīgu kliņģeri.

Klaudija Muceniece
Daugavpilī

Tēvs, piedod tiem...

Lieldienu nedēļas piektdienā Rīgas 1. draudzē notika grēku nožēlas dievkalpojums, lai sagatavotos Sv. Vakarēdienam. Vieni no pēdējiem Jēzus vārdiem pie krusta bija: „Tēvs, piedod tiem...". Piedošanu mēs vēlamies saņemt no Dieva, un to ir svarīgi lūgt sev un arī sniegt citiem – šo tematu savās uzrunās spilgti ilustrēja mācītāji Vilnis Latgalis un Andrejs Āriņš.

Šis vakars bija īpašs arī ar jauniešu veidotu kopīgu Jāņa evaņģēlija lasījumu, kad visa draudze varēja izdzīvot Jēzus pēdējo dienu notikumus. Noslēgumā ikviens tika aicināts nožēlot grēkus, uz lapiņas uzrakstīt savus grēkus un simboliski piesist tos pie krusta, kas atradās priekšā. Laiks dievkalpojumā „paskrēja" kā viens mirklis, kaut arī tas ilga 4 stundas.

Laura Briča
Rīgas 1. draudzē

Kas var būt labāks...

...par baltu sniegputeni baltā ziemā, kad balts ir uz zemes, debesīs un visur citur;
...par baltu sniegu baltā ziemā, ar ko Dievs ir apsedzis visus pasaules dubļus, sasalušos kukurūžņus, nomirušo, pelēko zāli, satrūdējušās pērnās lapas, kuras rudenī bija tik skaistas;
...par baltu sabatu baltā ziemā, kad Dievs mūs ir ielūdzis uz satikšanos Savā siltajā un mājīgajā namā, lai mēs pārrunātu, kā mums ir veicies iepriekšējā nedēļā, ko Viņš mums devis, ko liedzis,
...par baltu sabatu baltā ziemā, kad mācāmies to, ko Dievs mums ir paredzējis, lai mēs saprastu to, kādi mēs esam un kādiem mums jākļūst Viņa vadībā;
...par baltu sabatu baltā ziemā, kad dziedam dziesmas Dievam par godu un pateicībā, un sev par prieku un līksmību;
...par baltu sabatu baltā ziemā, kad draudzē viesojas mīļi ciemiņi: kristīgās mūzikas koris „Laudate Dominum".

Jā, Bauskas draudze 20. februārī ar prieku uzņēma kristīgās mūzikas kori, kuru vada pieredzējusi mūzikas pedagoģe un diriģente Benita Hermane. Šis koris darbojas pats par sevi, nevienam nepieder, ja nu vienīgi Dievam un pašiem dalībniekiem. Koris ir starpkonfesionāls, tajā dzied pārsvarā luterāņi, bet ir arī trīs adventisti un citu konfesiju locekļi.

Koris izpildīja vairākas dziesmas, iepriecinādams mūs visus ar kvalitatīvu skanējumu. Iepriecināja draudzi ar savu brīnišķīgo balsi arī soliste Skaidrīte, slavējot Dievu dziesmā.

Nu kas gan var būt labāks par prieku, ko viesi sagādāja mūsu draudzei, par jauniem draugiem, ar kuriem pasēdējām pēc dievkalpojuma pie tējas tases un kāda našķa!

Kas gan var būt labāks par iespējām arī turpmāk uzņemt šos mīļos ciemiņus savā draudzē, lai kopīgi lūgtu un slavētu Dievu!

Kas gan var būt labāks uz šīs pasaules par Dievu, Kurš ir radījis pasauli un atdevis Sevi, lai mēs kādreiz (varbūt jau samērā drīz?) atkal varētu būt kopā ar Viņu tajā pasaulē, kur viss būs atkal ļoti labs!

Jānis Mikulāns Bauskas draudzē

Maina Roderte, adventistu Rīgas VII draudze.

Jauns klubs – "7"

24. martā notika jauna Ceļa meklētāju kluba „7" dibināšanas un dalībnieku uzņemšanas svinīgā ceremonija. Tagad arī Septītās dienas adventistu Rīgas VII draudzei Pārdaugavā ir pašai savs CM klubs „7", kas vieno draudzes pusaudžus un paver iespējas iesaistīties arī viņu draugiem.

Pasākumā piedalījās CM Rūjienas „Gulbji", kā arī pārstāvji no Liepājas CM Kluba. Bija iespējams iepazīties ar astoņiem CM likumiem un katra Ceļa meklētāja svinīgo solījumu, kā arī dzirdēt liecības, kā Rūjienas CM kluba „Gulbji" dalībniekiem ir veicies ar šo likumu ievērošanu. Proti, kā rīta lūgšana un Bībeles lasīšana ir kļuvusi par nepieciešamību un jauku piedzīvojumu; kā solījums ir motivējis izmainīt izturēšanos dievkalpojumā, nomainot vieglprātību pret cieņu un godbijību, u.c. vērtīgas liecības. Drosme liecināt draudzē, kurā esi pirmo reizi – tā vien ir atzinības vērta!

Mūsu draudzē darbs ar jauniešiem un pusaudžiem ir uzticēts Dainai un Daumantam Kleimaņiem. Lūk, Daumanta atbildes uz dažiem jautājumiem:

Mēs redzējām kāda ilgstošāka darba rezultātu. Pastāsti, ko esat darījuši, lai varētu notikt šādi skaisti svētki?

Lai varētu uzņemt jaunos CM, viņiem ir jāizprot un jāiemācās CM solījumi un likumi. Pēc tam sekoja pārbaudes darbs, kurā bija jāparāda izpratne par izlasīto. Pirms sākām darboties, sarīkojām vecāku un citu ieinteresēto sapulci, kurā izskaidrojām CM vēsturi, mērķus un nepieciešamību. Jāsaka, ka vecāki bija ļoti atsaucīgi. Liela pateicība jāsaka mūsu koordinatoram Intai Priedei un viņas Rūjienas klubam, kā arī Gunai Rīmanei. Ir daudz vieglāk strādāt, ja redzi un jūti tādu atbalstu, kas izpaužas savlaicīgumā, precizitātē un pieredzē.

Kāda ir Jūsu darba motivācija un mērķis?

Motivācija ir Kristus piemērs. Es nekad nekļūšu viņam līdzīgs, nedarot darbu kopā ar Viņu. Es nekad nevarēšu būt tuvāk Viņam kā kalpojot kopā. Kristus ar tik sirsnīgu mīlestību ir darbojies Savas zemes dzīves laikā, ka redzot pusaudžus un bērnus savā draudzē, es vēlos viņiem kalpot un vest viņus tuvāk Dievam. Es vēlos, lai caur CM programmu viņi izaug par daudzpusīgām, garīgām un līdzsvarotām personībām.

Šis raksts nebūtu pilnīgs, ja tajā netiktu ietverta kluba koordinatores Intas Priedes un viņas vadītā Rūjienas „Gulbju" pieredze un piedzīvotais. Lūk, ko stāstīja rūjienieši.

Kāds ir jauniešu un kāds draudzes ieguvums no CM kluba darbības?

Inta Priede: CM kluba darbība draudzē ir reāla un praktiska palīdzība vecākiem pusaudžu audzināšanā. Tas ir evaņģēlija labās vēsts darbs gan draudzes iekšienē, gan arī sabiedrībā. Savā klubā esam piedzīvojuši, ka līdz ar bērniem atjaunojas arī vecāku garīgā dzīve un aktualitāte. Un mūsu Ceļa meklētāji ir nesuši evaņģēlija vēsti gan saviem skolas biedriem, gan savās ģimenēs.

Vai Tu varētu liecināt par būtiskāko no piedzīvotā savas darbības laikā CM klubā?

Inga: Dievs nekad neatstāj bez darba, ne arī bez piedzīvojumiem un draugiem. Visas manas pusaudzes gadu labākās atmiņas saistās ar CM. Es nevaru pat iedomāties, kādi šie gadi būtu bez tā, katrā ziņā es būtu palaidusi garām kaut ko ļoti, ļoti, ļoti lielisku! Būt CM kluba aktīvam biedram - tas ir labākais, ko gribu novēlēt katram adventistu pusaudzim. Un ne tikai adventistu, jo, piemēram, mūsu kluba tagadējie biedri lielākoties nav draudzes locekļu bērni.

Ieva: Mana dzīve, kopš esmu kopā ar CM, ir pilnīgi izmainījusies. Es sen būtu padevusies vienaudžu spiedienam, būtu nenopietni draugi, bet tagad es varu saņemt atbalstu grūtos brīžos un pavadīt laiku kopā ar visjaukākajiem cilvēkiem. Tas ir brīnišķīgi, ka var iepazīt viens otru, bet it īpaši Dievu, kurš ir vislabākais Draugs.

Dāvis: Runājot par uzņemšanas ceremoniju Rīgas VII draudzē, gribam teikt lielu paldies par sirsnību un mīļumu. Paldies, ka katrs no mūsu jaunajiem runātājiem tika atbalstīts ar priecīgām sejām skatītāju rindās. Ir tik daudz vieglāk runāt, ja *ir redzams*, ka skatītāji runātāju pieņem ar pozitīvām emocijām. Personīga pateicība no manis ēdienu gatavotājām! Tas bija ļoti labs un daudz.

Adventisti pret policijas vardarbību

Septītās dienas adventistu Baznīca Belizā (neliela valsts Dienvidamerikā starp Meksiku un Gvatemalu) marta sākumā vienas dienas garumā slēdza visas Baznīcai piederošās 25 skolas. Tas bija kā publisks protests pret policijas vardarbību.

27. februārī policijas virsnieks nošāva 21 gadus veco Tediju Marillo. Mums nav zināms notikušā incidenta iemesls, tomēr ir zināms, ka policists vēlāk tika nopratināts un atbrīvots.

T. Marillo bija Adventistu centrālās draudzes loceklis. Viņš bija aktīvs dalībnieks draudzes jauniešu grupā un kalpoja kā draudzes diakons.

Marillo nav pirmais adventists, kuru nogalinājuši policisti. Kā ziņo Baznīcas izpildsekretārs reģionā Abilio Kima, pirms dažiem gadiem tika noslepkavota 19-gadīga adventistu jauniete. Un pēc tam ir notikušas vēl divas slepkavības. Viena lieta joprojām ir tiesā, bet otra tika apturēta liecinieku trūkuma dēļ.

„Cilvēki baidās liecināt, jo viņu pašu dzīvība ir apdraudēta," saka Kima. „Ar skolu slēgšanu mēs vēlamies sabiedrībai parādīt, ka mēs esam cilvēki pret vardarbību," piebilst Kima, sakot, ka Adventistu Baznīca aicina valdību „kaut ko darīt, lai apturētu noziegumus un vardarbību".

Simtiem cilvēku 7. martā piedalījās sēru dievkalpojumā, pieminot nogalināto T. Marillo. Dievkalpojumu translēja vietējā televīzija.

Septītās dienas adventistu Baznīca ir otra lielākā Baznīca Belizā ar 34 tūkstoš draudzes locekļiem, kas sapulcējas 76 draudzēs.

Sievietes neordinēs

Jautājums par sieviešu ordināciju netiks iekļauts Ģenerālkonferences sesijas darba kārtībā. Tā aprīļa sākumā paziņojis Vispasaules Adventistu Baznīcas vadītājs Jans Polsens.

Kā zināms, šovasar Atlantā, ASV, notiks Ģenerālkonferences 59. sesija. Šādas sanāksmes notiek reizi piecos gados.

Uzrunājot administrācijas vadītājus Ģenerālkonferences administrācijas mītnē Merilendā, Polsens sacīja, ka tikai 3 no 13 divīzijām paudušas vēlmi akceptēt izmaiņas un ļaut sievietēm kļūt par mācītājām. Astoņu divīziju pārstāvji pauduši pārliecību, ka šāds lēmums negatīvi ietekmētu draudzes locekļu skaitu, jo tajās valstīs sieviešu ordināciju vairums neatbalsta. Divās divīzijās uz šo jautājumu atbildes netika saņemtas.

Aptauja tika veikta pēc diskusijas, kas radās šī gada janvārī Prezidenta Administratīvajā padomē.

Polsens sacīja, ka tajās astoņās divīzijās, kuras iebilda pret sieviešu ordināciju, draudžu vadītāji vienalga neordinētu sievietes, bet Ģenerālkonferences lēmums varētu sašķelt draudzes. Līdz ar to nav iemesla šo jautājumu apspriest sesijas laikā. „Mēs jutām, ka nevarētu šo jautājumu atrisināt. Ņemot vērā emocijas un atbildes, kuras mēs ieguvām, šis jautājums šobrīd nav aktualizējams."

Tomēr Polsens piebilda, ka „ir jāatzīst pārmaiņas, kādas skārušas draudzi" Rietumu pasaulē. Rietumeiropa un Ziemeļamerika lielā mērā ir gatava sieviešu ordinācijai. Baznīca vairs nav tāda, kāda tā bija pirms 10 gadiem. Tomēr tas ir izglītības un augšanas process. „Varbūt vajadzīga jauna paaudze. Es nezinu," piebilda Polsens.

Gan 1990. gadā, gan 1995. gadā Ģenerālkonferences sesijā delegāti sprieda par sieviešu ordināciju. Tomēr abās reizēs ar balsu vairākumu to noraidīja. Kopš tā laika jautājums regulāri tiek aktualizēts.

Piesardzīgs optimisms

Septītās dienas adventistu Baznīcas finanšu pārraugi ir piesardzīgi optimistiski par finanšu situācijas stabilizēšanos, pasaulei sākot atgūties no finanšu krīzes. Lai gan finanšu tirgi uzrāda „ievērojamas" atveseļošanās pazīmes, pasaules ekonomiskā situācija joprojām ir nedroša.

Vairums no Ģenerālkonferences fondiem ir ieguldīti fiksētas peļņas investīcijās nevis akcijās, un tas nozīmē, ka augošie finanšu tirgi nodrošinājuši Baznīcas peļņas pieaugumu. Divu gadu laikā Baznīcas ienākumi auguši par 310 miljoniem ASV dolāru. Salīdzinošos skaitļos tas nozīmē, ka Baznīcas budžets piedzīvojis pieaugumu par apmēram 1,7 procentiem gadā. Tā Pavasara tikšanās laikā Ģenerālkonferencē paziņoja Baznīcas mantzinis Roberts Lemons.

Lai gan Baznīca cieta lielus zaudējumus 2007. gadā, kad finanšu tirgi piedzīvoja dramatisku lejupslīdi, tā nākamo divu gadu laikā tos gandrīz ir atguvusi.

Adventes Vēstis jau rakstīja, ka Ģenerālkonferences administrācija 2008. gadā iesaldēja visas algas, apturēja jaunu darbinieku pieņemšanu un samazināja komandējumu izmaksas. Tas ļāva pārdzīvot ienākumu samazināšanos un fondu krīzi.

Desmitā tiesa joprojām ir mazāka nekā kādreiz. 2009. gadā ienākumi no desmitās tiesas samazinājās par 4,3 procentiem. Tiesa, lielā mērā ienākumu kritumu sekmē dolāra kursa pieaugums. Tā kā 40 procentus no Ģenerālkonferences ienākumiem veido nauda, kas ienāk ārpus Ziemeļamerikas reģiona, tad augošais dolāra kurss ir neizdevīgs Vispasaules Baznīcas budžetam. Līdzīgi tas ietekmē Globālās misijas ienākumus, jo 2009. gada laikā misijas darbam atvēlētā summa ir sarukusi par 4,3 miljoniem ASV dolāru.

2009. gadā Baznīca iztērēja 91 procentu no visiem ieņēmumiem, gandrīz 13 miljons dolāru atliekot rezerves budžetā. Tagad Baznīcas vadība nolēmusi šos summu sadalīt starp Ģenerālkonferenci un 13 divīzijām, papildus palīdzību atvēlot arī Haiti un Čīles postošo zemestrīču seku pārvarēšanai.

„Mēs sākam gadu ar lielu finansiālu nedrošību," atzīst Vispasaules Adventistu Baznīcas vadītājs Jans Polsens. „Tas, ka mēs varējām tagad vēl sadalīt ietaupīto, liecina par Dieva svētībām, mūsu draudzes locekļu uzticību un uzmanīgu Baznīcas fondu pārvaldīšanu."

No ziņu aģentūras ANN

Aidis Tomsons
AV atbildīgais ziņu redaktors.

Mājas, kas lemtas BOJĀEJAI

Vai kristiešiem ir jāuztraucas par apkārtējās vides aizsardzību un globālo sasilšanu? Adventistu vidē pasaulē šis jautājums ir kļuvis aktuāls. Latvijas sabiedrība ir salīdzinoši provinciāla, jo vairāk uztraucas par to, kas notiek pašu mājās. Rietumu valstīs globālā vides aizsardzība ir sabiedrības uzmanības degpunktā. Arī Baznīcu vadītāji arvien vairāk runā par kristiešu ieguldījumu globālās vides saglabāšanā. Bet daudzi kristieši jautā – vai tas ir pareizi? Drīz nāks Kristus, mums ir jārunā par to. Vai tad ekoloģijas problēmas nav pastardienas drīza pazīme?

Pagājušā gada nogalē pasaules plašsaziņas līdzekļu uzmanība bija pievērsta Kopenhāgenai. Tur bija pulcējušies ietekmīgo un ne tik ietekmīgo valstu vadītāji, lai lemtu par to, kā apturēt globālo sasilšanu. Kādas tehnoloģijas izmantot? Cik tas izmaksās? Kas to kompensēs? Kas maksās jaunattīstības valstīm, kuras no vides pārmaiņām daudzējādā ziņā cieš vissmagāk? Šie ir jautājumi, par kuriem pasaules politiķi nespēj vienoties. Bet daudzi zinātnieki lēš, ka tuvāko gadu desmitu laikā pasaule piedzīvos dramatiskas pārmaiņas, ja necentīsies apturēt apkārtējās vides piesārņošanu.

Atstāsim zinātniekiem un citiem speciālistiem diskusijas par to, vai un kādas var būt cilvēka radītās rīcības sekas. Mūs interesē jautājums, kā mums, kristiešiem, reaģēt uz to, kas notiek lielajā politikā, cīņā par vides aizsardzību, ņemot vērā Bībeles vēstījumus un mūsu versijas par notikumiem tuvojošās Kristus nākšanas gaismā. Galu galā Atklāsmes grāmata zīmē biedējošas ainas par pasaules ūdeņiem, kas pārvēršas par asinīm, par dzīvo radību, kas iet bojā, un sauli, kas dedzina. Pat apzinoties, ka līdz galam nav saprotama šo pravietojumu burtiskā piepildīšanās, mēs nojaušam, ka Atklāsmes grāmata attēlo lielu ekoloģisku katastrofu. Ja jau esam adventisti, tātad gaidām šo notikumu īstenošanos, jo tie nozīmēs tuvu Kristus atnākšanu. Kāpēc gan mums būtu jācīnās par vides aizsardzību?

Vienaldzība Latvijā. Pagaidām.

Tas, ko var vērot Latvijā, patiesībā ir drīzāk vienaldzība. Lielākā daļa Latvijas sabiedrības, nemaz nerunājot par kristiešiem, maz interesējas par vides aizsardzības problēmām. Aptaujas, kas veiktas, rāda, ka vides jautājumi ir vieni no pēdējiem, par kuriem iedzīvotāji uztraucas. Daļa vēl saka, ka raizējas, lai būtu tīrs ūdens, un Lielā talka 24.aprīlī liecina, ka daudziem gribas dzīvot sakoptā vidē. Taču tālāk

mūsu intereses nesniedzas.
Adventistu vidē šis jautājums gandrīz vispār nav aktuāls. Jāatzīst, ka mūsu žurnālā „Adventes Vēstis" līdz šim par vidi rakstīts nav gandrīz nemaz. Mācītāji par to svētrunās lielākoties nerunā. Un arī draudzes locekļu sarunās temats neizraisa interesi.
Zinātnieku prognozes tomēr liecina, ka pašreizējais miers var būt pārejošs. Ja nākotnes pareģojumi piepildīsies, jau tuvāko gadu laikā visu pasauli skars arvien lielākas stihijas. Arī Latviju. Ja dabas kataklizmas apdraudēs mūsu mājokļus un izpostīs mūsu dzīvi, mēs par to uztrauksimies. Tas ir pašsaprotami. Bet kā mums vajadzētu reaģēt?

Baznīca un ekoloģija

Kamēr Latvijā adventisti par globāliem vides jautājumiem nedomā, pasaulē darbojas pat pamanāmas vides aizsardzības organizācijas, kuras organizējuši adventistu entuziasti. Internetā var atrast mājaslapas, kuras izveidojuši vides aizstāvji – adventisti. Protams, to dara arī citu konfesiju kristieši. Tajās aktīvi tiek aizstāvēta cīņa par vides aizsardzību.
Pirms pagājušā gada nogalē notikušā Kopenhāgenas samita daudzu Baznīcu vadītāji nāca klajā ar paziņojumiem par vides aizsardzību. Kenterberijas arhibīskaps aicināja visus kristiešus izteikt savas bažas par klimata izmaiņām. Anglikāņu Baznīcas līderi pievienojās īpaši organizētā gājienā, kas notika Vestminsterā, aicinot apturēt klimata izmaiņas. Arhibīskaps pirms tam vienā no uzstāšanās reizēm paziņoja, ka „reliģiskā sabiedrība ir nopietni vainīga, ka nav veikusi savu pienākumu iedvesmot sabiedrību iesaistīties cīņā par klimata izmaiņām". Viņš piebilda, ka „mēs esam tuvu kardinālām apkārtējās vides pārmaiņām, un Baznīca un citas reliģiskās organizācijas nav darījušas to, kas bija jādara, lai vadītu pasauli cīņā pret tām".

Adventistu Baznīcas oficiāls paziņojums par vides aizsardzību

Adventisti tic, ka cilvēce tika radīta pēc Dieva tēla un līdzības, tā pārstāv Dievu kā Viņa iecelti namturi, lai pārvaldītu apkārtējo vidi uzticami un sekmīgi.
Diemžēl uzticētās atbildības īstenošanu skārusi samaitāšana un ekspluatācija. Arvien vairāk cilvēku ir iesaistīti milzīgā zemes resursu izpostīšanā, un tā rezultāts ir plaši izplatītas ciešanas, sajukums dabas procesos un klimata izmaiņas draudi. Lai gan nepieciešams turpināt zinātniskos pētījums, šobrīd esoši pierādījumi skaidri apliecina, ka pieaugošās postošo gāzu emisijas, ozona aizsargājošā slāņa noārdīšana, masīvā Amerikas mežu izpostīšana un tā sauktais siltumnīcgāzu efekts apdraud visu zemes ekosistēmu.
Šīs problēmas lielā mērā radušās cilvēku alkatības un egocentrisko vajadzību dēļ, kad tiek darīts viss, lai dabūtu arvien vairāk un vairāk, palielinot produkciju, neierobežojot patēriņu un postot neatjaunojamos resursus. Cēloņi ekoloģiskajai krīzei ir meklējami cilvēces mantkārībā, atsakoties īstenot labu un uzticamu namturību Dieva piešķirtajās robežās.
Septītās dienas adventisti iestājas par vienkāršu, pilnvērtīgu dzīvesveidu, kurā cilvēki ierobežo nekontrolētu patēriņu, labumu gūšanu un nelietderīgu līdzekļu izšķiešanu. Mēs aicinām cienīt radību, ierobežot pasaules resursu izmantošanu, pārvērtēt mūsu kā indivīdu vajadzības un atjaunot cieņu radītajai dzīvībai.

Paziņojums izplatīts Ģenerālkonferences sesijā Utrehtā, Nīderlandē 1995. gadā.

Arī Adventistu Vispasaules Baznīcas vadītājs Jans Polsens pagājušā gada decembrī, pirms Kopenhāgenas samita, izplatīja īpašu video populārajā interneta vietnē *Youtube*.com, kurā runāja par vides aizsardzību.

„Tas ir fundamentāli svarīgi [iesaistīties cīņā pret globālo sasilšanu], jo saknes mūsu rūpēm par vides aizsardzību sniedzas pašos adventisma pirmsākumos," savā uzrunā saka Baznīcas vadītājs.

Nevajadzīgas rūpes

Daudziem adventistiem tomēr ir citāds viedoklis. „Es brīnos, ko gan mēs tiešām varam ietekmēt kā kristieši, zinot, ka tuvojas pasaules gals," saka zinātnieks, globālās sasilšanas skeptiķis Pīters Valtons. „Ir neskaitāmi raksti un runas, kuras teikuši daudzi ievērojami zinātnieki, kas pilnībā atspēko vājos argumentus, kuri pausti klimata izmaiņas ziņojumos un kurus sponsorē Apvienoto Nāciju Vides programma," viņš saka.

Valtons un viņam līdzīgi domājošie izmanto argumentu, kuru pirmo reizi pieminēja Maikls Krihtons, uzrunājot Nacionālo preses klubu Vašingtonā 2005. gadā. Viņš sacīja: „Mēs neesam morāli tiesīgi iztērēt milzīgas summas – triljoniem dolāru – par spekulatīviem pieņēmumiem, kad mēs, kas ir ļoti svarīgi, nespējam paredzēt nākotni, bet spējam aptvert tagadni."

Valtons citē no Krihtona lekcijas, kurā viņš paziņoja: „Ik pēc 7 sekundēm kāds bērns kļūst par bāreni, jo viņa vecāku dzīvības paņem AIDS, un piecdesmit cilvēki mirst ik minūti no slimībām, kuras izraisa netīrs ūdens." Valtons uzskata, ka tam tā nevajag notikt, un viņš aicina pārskatīt prioritātes.

Vides izmaiņas – neizbēgamas?

Zinātnieki nav vienisprātis par to, kas notiek ar pasauli un vides procesiem tajā. Ir zinātnieki, kas uzskata, ka globālās izmaiņas ir neizbēgamas, un cilvēki tās nespēj ietekmēt. Tomēr arī viņi ir spiesti atzīt, ka cilvēka rīcība atstāj noteiktu iespaidu uz stāvokli apkārtējā vidē.

Arī daļa kristiešu par globālajām izmaiņām tikai priecājas. Viņi norāda uz Bībeles pravietojumiem, sakot, ka notiekošie procesi liecina par drīzu Kristus nākšanu. Ja Kristus sekotāji un draudzes vadība cīnās pret apkārtējās vides izmaiņām, viņi cīnās pret Kristus drīzo nākšanu. Turklāt, viņuprāt, šī cīņa ir bezjēdzīga un bezcerīga. Dievs savus nodomus īstenos jebkurā gadījumā. Un tērēt laiku un enerģiju tam, kas ir pravietots kā neizbēgams process, ir mazākā mērā lieki. Kristiešiem ir cits uzdevums – pasludināt evaņģēliju, lai cilvēki, redzot apkārtējās vides procesus, aizdomātos un par Dievu un ieraudzītu Bībeles pravietojumu patiesumu. Ja kristieši savas pūles velta dabas saglabāšanai, viņi atstāj novārtā svarīgākās lietas.

Arguments – namturība

Tomēr vides aktīvisti min argumentus, kas ir pretrunā ar iepriekšpausto nostāju. Kad Dievs radīja pasauli, viņš lika

KO MĒS VARAM DARĪT?

Eiropas Komisijas ieteikumi, ko darīt un ko nedarīt, lai pasaule kļūtu zaļāka

Mazs cinītis gāž lielu vezumu! Šķietami nenozīmīgi ikdienas sīkumi, kopā ņemti, var dot lielu labumu. Globālās sasilšanas temps tagad ir 0,2 °C desmit gados, un tas uzskatāms par ļoti strauju. CO2 un citas siltumnīcefekta gāzes rodas dabā; tās aiztur atmosfēras siltumu. Tā to iekārtojis Dievs. Bez šīm gāzēm Zemes virsmas vidējā temperatūra būtu apmēram par 30 grādiem zemāka. Tomēr tādām ikdienišķām darbībām kā, piemēram, mājokļa apkurināšana, televīzijas skatīšanās vai braukšana ar automašīnu ir vajadzīga enerģija; to iegūst, sadedzinot akmeņogles, naftas produktus un citu veidu fosilo degvielu, un tas savukārt rada papildu CO2.

Ir daudz veidu, kādos tu vari taupīt enerģiju, un tādēļ nebūt nav radikāli jāmaina līdzšinējie ieradumi. Daži ieteikumi:

Enerģija

1) Izslēdziet gaismu tukšā istabā! Jo vairāk elektrības mēs patērējam, jo vairāk fosilās degvielas jāsadedzina, lai šo elektrību saražotu. Viena vienkārša kustība, un, ik vakaru izslēdzot piecas vientulīgas lampas tavā mājā, gadā tu vari ietaupīt vidēji 40 latus, kas būtu jāsamaksā par elektrību.

2) Pērc enerģiju taupošu sadzīves tehniku! Ledusskapji pārstāv vidēji 25 % no kopējā elektrības patēriņa mājsaimniecībās. Enerģija tiek velti tērēta, ja atstājam ledusskapja durvis atvērtas, ilgstoši neatkausējam ledusskapi vai glabājam tajā ēdienu, kas nav pietiekami atdzisis. Ja apledojums ledusskapja saldētavā ir 3 mm biezs, patērētās enerģijas daudzums var pieaugt pat par 30 %. Ja pērc jaunu ledusskapi, izvēlies tādu, kam atkausēšana ir automātiska.

3) Kurini saprātīgi! Apmēram 60 % no Eiropas mājsaimniecību patērētās enerģijas tiek izmantota telpu apkurināšanai. Noregulējot apkures radiatoru temperatūru tikai par 1 °C zemāk, tu nejutīsi nekādu atšķirību, toties gada elektrības rēķins samazināsies par 7 %.

4) Siltini mājokli! Piemēram, pakešu logi var novērst līdz 20 % siltuma zuduma; caurmērā šādi logi atmaksājas 6 gados. Tāpat karstā ūdens boileru ir viegli nosiltināt ar siltumizolējoša apšuvuma palīdzību.

5) Katlam uzliec vāku! Ja, gatavojot ēdienu, katlam uzliksi vāku, tu varēsi ietaupīt 60–70 % no enerģijas, kas vajadzīga maltītes pagatavošanai. Jā, un elektriskajā tējkannā lej tikai tik daudz ūdens, cik patiešām ir vajadzīgs tavai tējas tasei.

6) Izslēdz elektroierīcas pavisam! Neatstāj televizorus, DVD disku atskaņotājus, datorus un stereosistēmas gaidīšanas režīmā. Rūpējoties par to, lai *standby* lampiņa vienmēr būtu tumša, tu vari samazināt elektrības rēķinu pat par 10 %.

Gaiss

Autotransports ir ne tikai CO2 emisiju avots, tas rada arī ļoti būtisku gaisa piesārņojumu. Patlaban lielākās bažas

cilvēkam to pārvaldīt un rūpēties par to. Un šis uzdevums nav atcelts tikai tāpēc, ka mēs zinām, ka tuvojas pasaules gals. Viņi saka, ka adventistu nostājai ir jābūt skaidrai. Tā ir mūsu atbildība kā Dieva radības namturiem. Dievs, jau radot šo pasauli, zināja, ka to var samaitāt grēks un tā sekas. Un mums ir jāciena jebkurš uzdevums, kuru Dievs mums uzticējis.

„Tas nav tikai valdību uzdevums cīnīties pret vides samaitāšanu. Domāt par to, kā labāk rūpēties par apkārtējo vidi, ir katra personīgā, individuālā atbildība tikpat lielā mērā," saka Adventistu Vispasaules Baznīcas Komunikācijas direktors Raimonds Dabrovskis. „Mums ir jāizrāda cieņa pret apkārtējo radību un kā kristiešiem ir jāierobežo savas vajadzības, izmantojot pasaules resursus, un jāsabalansē savas vajadzības un vēlmes."

Viss sākas no mazumiņa

Reizēm, lai saprastu globālos procesus, vispirms der palūkoties uz ikdienas sadzīves sīkumiem. Vairums no mums savas izpratnes robežās rūpējas par savu ķermeni, lai tas būtu tīrs. Un tas ir ne tikai tāpēc, ka mums nepatīk kasīties un smirdēt. Bībelē rakstīts, ka mūsu ķermenī mājo Dieva Gars. Daudzi no mums rūpējas par savu apģērbu, jo viņi tic, ka Dievam patīk kārtība, un negribas arī, lai citi par mums smietos. Daudzi atzīst, ka Kristus klātbūtne ietekmē arī viņu vēlmi uzturēt tīrību mājās. Diez vai pūstoši pārtikas produkti un mēnešiem netīrīti mājokļi liecinātu par Kristu. Bet kas notiek ārpus mūsu mājām?

Kad mēs esam dabā, mums gribas apbrīnot Radītāju, cik skaistu, akurātu, saskanīgu un patīkamu Viņš visu ir radījis. Un pēkšņi mežā izgāzta polietilēna maisiņu kaudze… Pats Dievs, šķiet, tajā brīdī uzrunā un saka, ka tā tam nevajadzētu būt. Laikā, kad iznāk šis žurnāla numurs, daudzi Latvijas iedzīvotāji ir devušies lielajā dabas sakopšanas talkā. Arī viņi grib redzēt Dieva radību nesamaitātu. Šī vēlme pēc skaistā un sakoptā laikam nāk no paša Radītāja. Noteikti arī daudzi adventisti šajā laikā būs centušies dot savu mazumiņu apkārtnes sakopšanā. Jūs varētu atrakstīt uz „Adventes Vēstīm" un pastāstīt par to.

Ja reiz gribas sakopt apkārti, varbūt kristietim arī gribas, lai Getliņu izgāztuve nekļūst par nepārredzamu un mūžīgu mēslu kalnu. Kaut vai nākamreiz uz veikalu paņemt to pašu iepirkuma maisiņu, kurš bija izmantots iepriekšējā reizē, lai par vienu nesadalāmu plēves gabalu mežā būtu mazāk. Un, lūk, mēs jau esam daļa no rūpēm par apkārtējo vidi. Un kur gan ir tā robeža, kur mums par vidi vairs nevajadzētu rūpēties?

Šis nav raksts, kurā ir atbildēti visi jautājumi. Šis nav raksts, kurā viedokļi ir sagrupēti pareizajos un nepareizajos. Šis ir raksts, kurš skaistajā pavasara laikā, kad Dieva radītā daba mostas un sagādā tik daudz prieka, ļauj padomāt, vai un ko Radītājs sagaida no manis un kāds ir mans pienākums rūpēs par viņa radīto mājvietu – Zemi.

rada daļiņveida piesārņojums un piesārņojums ar piezemes ozonu. Aprēķināts, ka daļiņveida piesārņojuma dēļ 2000. gadā pāragri miruši 348 000 eiropieši, bet piezemes ozona radītā piesārņojuma dēļ — 21 000. Vidējais dzīves ilgums Eiropā ir samazinājies par 9 mēnešiem.

1) Ja iespējams, labāk ej ar kājām un brauc ar divriteni.

2) Brauciet vienā automašīnā vai ar sabiedrisko transportu. Šādi var pārvadāt vairāk cilvēku. Veicot 1200 km garu ceļu automašīnā, tu būsi radījis tikpat daudz CO_2 emisiju, cik rastos, ar vilcienu apbraucot apkārt pasaulei.

3) Ja tomēr jābrauc pašam:

• Ļaujot motoram pirms braukšanas uzsilt, palielinās degvielas patēriņš, un tas var pieaugt pat par 50 %. Ja sāksi braukt tūlīt, motors drīzāk sasniegs darba temperatūru.

• Uzmani gaisa spiedienu riepās! Ja tas ir, piemēram, 0,5 bārus zemāks nekā optimālais spiediens, degvielas patēriņš pieaug par 5 % un turklāt izdalās vairāk piesārņojošo vielu.

• Ja braukšanas laikā ir ieslēgts gaisa kondicionētājs, degvielas patēriņš pieaug par 30 %, savukārt atvērti logi patēriņu palielina tikai par 5 %.

• Jumta bagāžnieks var palielināt degvielas patēriņu par 20–30 %. Velosipēdus labāk piestiprināt auto aizmugurē.

• No degvielas patēriņa viedokļa visekonomiskākais ir ceturtais un piektais ātrums.

• Ievēro ātruma ierobežojumus! Tu ietaupīsi degvielu, radīsies mazāk izplūdes gāzu, un, protams, palielināsies ceļu satiksmes drošība!

Ūdens

1) Salabo krānu! Pilošs krāns dienā iznieko apmēram 25 litrus ūdens. Netecinot ūdeni, kamēr tu tīri zobus, tu vari ietaupīt 12–15 litrus ūdens. Ejot dušā, tu patērē četras reizes mazāk ūdens nekā ejot vannā.

2) Lietderīgi izmanto tehniku! Veļas vai trauku mazgāšanas mašīnu centies lietot tikai tad, kad tā ir pilna. Ja tomēr tev mazgājams mazāk veļas vai trauku, izmanto „pusslodzes" funkciju. Tā tu ietaupīsi ne tikai ūdeni, bet arī elektrību.

Atkritumi

1) Iepakojums. Izvēlies produktus lielajos iepakojumos vai pērc atkārtoti izmantojamas preces.

• Pērc sveramos augļus un dārzeņus, nevis tādus, kas ir iepakoti.

• Iegādājoties, piemēram, veļas mazgāšanas līdzekļus, dod priekšroku koncentrētiem produktiem, kuriem izlietots mazāk iepakojuma materiāla.

2) Izmanto ilgāk!

• Atjauno: pārvelc veco dīvānu ar jaunu, stilīgu mēbeļaudumu.

• Salabo: piesit kurpēm jaunus papēžus, lai tās kalpotu ilgāk.

• Atrodi jaunu pielietojumu: veco papīra izdruku baltā puse noderēs melnrakstiem, bet plastmasas kastes — dažādu sīku lietu uzglabāšanai.

• Atdāvini lietas, kas tev nav vajadzīgas, vai pārdod tās komisijas veikalā.

3) Nodod pārstrādei! Šķiro atkritumus!

4) Iepirkumiem izmanto plastikāta ekosomu!

5) Pērc uzlādējamās baterijas! Baterijās ir kaitīgas ķīmiskās vielas un metāli, tāpēc tās nedrīkst mest kopējā atkritumu kastē, bet gan īpašā konteinerā (kas atrodas, piemēram, lielveikalā) tavas dzīvesvietas tuvumā.

Valda Reķe
Ģimeņu kalpošanas nodaļa.

Stāsts par lietām

Sakārtota un sakopti uzturēta vide pauž cilvēka domāšanas veidu un attieksmi pret Dieva uzticēto pienākumu rūpēties par dabu un savu apkārtni.

Cilvēks „apaug" ar lietām, tām emocionāli pieķeras. Ir lietas, kas krājas un krājas un kam piedēvējam nepelnīti lielu vērību un vērtību – apģērbs, mēbeles, grāmatas, žurnāli, mašīnu detaļas, trauki un citas. Lai gan tās ir fiziski un morāli jau sen novecojušas, sakām, ka tās ir atmiņas, kas atgādina par kādu cilvēku vai notikumu. Neviļus izveidojas pat lietu kults, lai gan to jau nu atzīt no brīva prāta nemaz tā negribas.

Sirds un lietas

Visi lietojam dažādas lietas un priekšmetus, bez tiem mūsu dzīve un sadzīve nav iedomājama. Bieži vien diskutējam par dabīgo materiālu priekšrocībām, salīdzinot ar plastmasu, sintētiku un citām ķīmiski radītām izejvielām.

No vienas puses, veselīga dzīvesveida vārdā esam gatavi maksāt daudzkārt vairāk. No otras puses, kristieši dažkārt runā par lietām kā kaut ko negatīvu, kā kaut ko, kas cilvēku attālina no Dieva. Taču būtībā lietas un priekšmeti ieņem svarīgu lomu gan mūsu dzīvē, gan sarunās, gan arī domāšanā.

Bībele tās lasītājus atrunā no lietu uzkrāšanas, jo to vērtība laika gaitā zūd un ar tām var atgadīties daudz kas nepatīkams.[1] Taču lietas, to izvēle un tas, kā pret tām attiecamies, raksturo cilvēka gudrību, attieksmi pret sevi, citiem un dabu.

Skaistums un gudrība

Izcili skaistā un ar lielu gudrību apveltītā Sābas ķēniņiene apciemoja izcili bagāto un ar lielu gudrību apveltīto ķēniņu Salamanu.[2] Tas nav nekas neparasts pat 21. gadsimtā, ja valstu vadītāji viens pie otra viesojas un apmainās ar dāvanām. Vēlos vērst lasītāju uzmanību uz to, ko augstā viešņa redzēja viņa īpašumos un kā viņa tos novērtēja.

„Sābas ķēniņiene skatīja gan Salamana gudrību, gan arī namu... viņa kalpotāju stāju un viņu tērpus... viņai aiz izbrīna aizrāvās elpa... "Patiess bija tas vārds, kādu es savā zemē dzirdēju gan par taviem darbiem, gan par tavu gudrību... Tikmēr negribēju ticēt, tiekams pati atnācu un apskatīju savām acīm... Lai slavēts ir Tas Kungs, tavs Dievs!""

Pēc aprakstītā senatnes notikuma jādomā, cik lielā un kādā mērā skaistums un gudrība ir savstarpēji saistīti. Un šeit nav stāsts tikai par cilvēka ārējā izskata skaistumu, lai gan patīkams, sakopts izskats ir lieliska vizītkarte par cilvēka personīgo attieksmi pret sevi un citiem. Stāsts ir par skaistumu, sakoptību un tīrību mūsu dzīvokļos, mājās, pagalmos, draudzes namos un pilsētās. Sakārtota un sakopti uzturēta vide pauž cilvēka domāšanas veidu un attieksmi pret Dieva uzticēto pienākumu rūpēties par dabu un vidi sev apkārt.[3]

Personiskais un sabiedriskais rūpals

Ģimenē. Ko ar savu rīcību, attieksmi un gudrību iemācām saviem bērniem? Cik daudz veidojam ģimenes projektus, lai kopīgi ar saviem bērniem atbalstītu kādu citu ģimeni, sakoptu kādu pagalmu, ceļmalu vai palīdzētu sagrābt pērnās lapas?

Draudzē. Kā sevi kā draudzi prezentējam sabiedrībai? Vai kādam dievnamā ienācējam „izbrīnā aizraujas elpa", ieraugot gan vidi, gan gudrību? Mēs daudz runājam un rakstām par garīgu atmodu, taču ar vārdiem vien tā nerodas un nenotiek, tā sākas ar vēlēšanos redzēt citu vajadzības un nešausmināties pašiem par grūtajiem laikiem, bet aktīvi paust savu kristīgo attieksmi pret tiem, kuri neslavēs, necildinās, bet palīdzēt tāpēc, ka visi esam Dieva bērni.

Sabiedrībā. Ko darām bez īpaša uzaicinājuma, bez atlīdzības, uzslavām un šova?

2010. gads Eiropas Savienībā izsludināts kā gads cīņai pret atstumtību un nabadzību. Cik lielā mērā domājam par tiem, kuri šajā laikā pēkšņi saņēmuši trūcīgā statusu un nonākuši izmisumā? Tā ir lieliska iespēja piedāvāt cilvēkiem to, kas šajā laikā ir viņu vajadzības, apzināt tās un piedāvāt, jo katrā draudzē ir cilvēkresursi, kas var profesionāli sniegt padomu un atbalstīt – pieskatīt mazgadīgus bērnus, palīdzēt uzrakstīt CV, piedāvāt bibliotēkas-lasītavas pakalpojumus u.c.

2011. gads izsludināts par brīvprātīgā darba gadu visā Eiropā. Tā ir lieliska iespēja Adventistu draudzei praktiski parādīt savas labprātīgā darba prasmes kalpošanā Dievam un cilvēkiem. Par to ir vērts aizdomāties.

Lai, spodrinot logu rūtis, uzliekot kādu jaunu putnu būrīti vai iestādot kādu koku, ar prieku radām sev un citiem patīkamu dzīves vidi un pagodinām savu Radītāju, kurš ir kārtības un tīrības Dievs.

1 Mateja evaņģēlijs 6:19-21.

2 Pirmā Ķēniņu grāmata, 10. nodaļa.

3 Pirmā Mozus grāmata, 1. un 2. nodaļas.

Valdis Zilgalvis
adventistu Baltijas ūnijas prezidents.

DZĪVĀ DIEVA ZĪMOGS

Atklāsmes grāmata sevī ietver daudz brīdinošu un arī iedrošinošu pravietojumu. Viens no tādiem ir vēstījums par Dzīvā Dieva zīmogu.

"Pēc tā es redzēju četrus eņģeļus stāvam pie četriem zemes stūriem tā, lai vējš nepūstu uz zemi vai jūru, vai jebkuru koku. Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjam no saules lēkta puses, tam bija Dzīvā Dieva zīmogs, un viņš sauca skaļā balsī četriem eņģeļiem, kuriem bija dots samaitāt zemi un jūru, sacīdams: nesamaitājiet zemi vai jūru, vai kokus, kamēr mēs neapzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm. Un es dzirdēju to skaitli, kuri tika apzīmogoti: 144000 tika apzīmogoti no katras Izraēla dēlu cilts." (Atkl 7:1-4)

Atklāsmes grāmata ziņo, ka beigu laikā izdzīvot būs iespējams vienīgi tiem, kuri būs apzīmogoti ar Dieva zīmogu. Interesanti pievērst uzmanību grieķu vārdam, no kura tulkots vārds *zīmogs* (gr. SPRAGIS). Tas atšķiras no *zvēra zīmes* (gr. CHRAGMA) un arī no *zīmes* (ebr. אות oth), kuru grieķu valodā tulkoja ar vārdu SEMEION (skat. 2. Moz. 31:13; Ecēhiēla 20:20; LXX [1]), kur tas attiecināts uz Dieva derības zīmi – sabatu.

Vārds SPRAGIS – **zīmogs** – grieķu valodā parādās no 6. g.s. pirms Kristus dzimšanas. To lietoja, lai apzīmētu gan pašu zīmogu, gan arī iespiedumu, ko tas atstāja. Zīmogu pielietošana jau bija pazīstama 3. gadu tūkstotī pirms Kristus dzimšanas. Īpaši tas tika lietots Mezopotāmijā, kur katram vīrietim bija zīmogs un arī zizlis. Vēlāk zīmogi ienāca Vidusjūras apvidū (1Moz. 38:18). Tiem bija dažāda forma: diska, cilindra, puslodes, zīmoga gredzena. Zīmogam bija juridiska nozīme. Īpašnieks to uzspieda uz saviem īpašumiem: priekšmetiem, lopiem un vergiem. Tādā veidā īpašumi tika aizsargāti no zādzībām. Tāpēc to sauca par aizsargājošu zīmi vai garantiju. Kad zīmogu uzspieda uz dokumentiem: novēlējumiem, pārdošanas darījumiem, tad zīmogs norādīja uz autoritāti. Tas attiecās ne tikai uz privātām personām, bet arī pilsētas autoritātēm un valdniekiem. Zīmogs simbolizēja viņu autoritāti. Zīmogus lietoja arī reliģiskajā dzīvē, lai parādītu, kādai dievībai pieder.

Jaunās Derības rakstos grieķu vārdu SPRAGIS — zīmogs — atrodam 32 reizes. To lietoja gan tiešā, gan arī pārnestā nozīmē. Piemēram, tiešā nozīmē vārds SPRAGIS lietots attiecībā uz akmens apzīmogošanu pie Jēzus kapa (Mt. 27:66), kā arī bezdibeņa aizzīmogošanu, kurā sātans ieslodzīts uz tūkstoš gadiem (Atkl. 20:3).

Pāvils raksta, ka viņš lieto savu personīgo zīmogu (gr. SPRAGIS), lai apzīmogotu sanestos ziedojumus no Maķedonijas un Ahajas (Rom. 15:28), lai tie tiktu nogādāti Jeruzalemes draudzei.

Garīgā, pārnestā nozīmē apustulis Jānis šo vārdu lietoja, lai apstiprinātu Kristus vārdu autentiskumu (Jāņa 3:33). Bet Jāņa 6:27 mēs lasām, ka Dievs ir ***"apzīmogojis Cilvēka Dēlu"***, ar to apstiprinot, ka Jēzus sniegtā garīgā barība ir īsta un nezūdoša.

Pāvils savās vēstulēs trīs reizes piemin apzīmogošanu ar Svēto Garu, saistot to ar kristību notikumu (skat. 1Kor. 6:11; 12:13; Apd. 2:38; 10:47; Efez. 1:13; Efez. 4:30).

Par Jēzus kristībām lasām (Lk. 3:22): *"Un Svētais Gars nolaidās uz viņu kā balodis, un balss no Debesīm atskanēja: "Tu esi Mans mīļais Dēls pie kā man labs prāts."* Jāņa evaņģēlijā ir piebilde, ka Svētais Gars *"palika uz Viņa"* (1:32). Tāpat kā Jēzus pie kristībām tika svaidīts ar Svēto Garu, tā arī Viņam uzticīgie ir apzīmogoti ar Svēto Garu. Tā Jānis Kristītājs pravietoja par Jēzu (Jāņa 1:33): *"Viņš... kristīs ar Svēto Garu."* Tas ir zīmogs, ar ko esam apstiprināti kā Dieva īpašums, esam Debesu Tēva bērni, un Svētais Gars paliek ar mums tāpat kā tas palika ar Jēzu Kristu.

Varbūt kādam lasītājam tas liekas pārdrošs apgalvojums. Bet no 1. vēstules Korintiešiem uzzinām, ka Pāvils uzrunā kristiešus, kuri savā garīgā ceļojumā ir pat nomaldījušies, saķildojušies, kuri ir paklupuši grēkos. Viņš viņiem jautā (1Kor. 3:16): *"Vai nezināt, ka jūsu miesa ir Dieva templis un Svētais Gars mājo jūsos."* Par spīti visām problēmām un grēkiem Korintas draudzē, Pāvils liek apzināties Dieva klātbūtnes realitāti. Pāvils sapurina korintiešus un liek atkal celties. ►

1 Visvecākais Vecās Derības tulkojums grieķu valodā (285.-190. g. pr. Kr.), kuru pārtulkoja 70 tulki. No tā arī cēlies tulkojuma nosaukums SEPTUAGINTA - parasti apzīmē ar saīsinājumu LXX.

Kā šī Dieva Gara klātbūtne jeb Gara zīmogs iespaido cilvēka dzīvi? Atbilde ir vēstulē Ebrejiem (10:15-17): *"Bet arī Svētais Gars mums liecina. Pēc tam, kad ir teikts: šī ir tā derība, ko Es ar viņiem celšu pēc tām dienām, saka Tas Kungs, Savus baušļus Es došu viņu sirdīs un rakstīšu tos viņu prātā, un viņu grēkus un viņu netaisnības vairs nepieminēšu."*

Svētais Gars veido Gara augli, kurš ir *"mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība"* (Gal. 5:23).

Pāvils arī norāda, ka **Gara zīmogs ir īpašs nodrošinājums** – ķīla līdz atpestīšanas dienai (Efez. 1:14; 2Kor.1:22, 5:5). Tātad, uzsākot ticības ceļojumu kristību brīdī, mēs esam apzīmogoti ar Svēto Garu. Dievs ir ienācis mūsos. Viņš uzrunā mūs ar sirdsapziņas un sava Gara balsi. Viņš mūs turpina audzināt, nogurušos paceļ no grēku dubļiem un atkal aicina turpināt ceļojumu ar Dievu. Viņš raksta savus baušļus mūsu prātā un sirdī, tā veidojot savu līdzību mūsos. Tā Svētais Gars rūpējas par cilvēkiem un audzina tos līdz Kristus otrās atnākšanas dienai. No apustuļa Jāņa dienām līdz gala laikam, no Jēzus krusta nāves un augšāmcelšanās dienas līdz Kristus otrai atnākšanai Dievs apzīmogo savējos, sniedzot evaņģēlija vēsti.

Gala laika apzīmogošana

Zemes vēstures noslēgumā atkal tiek runāts par apzīmogošanušoreiz gala laika izpratnē. Par to pravietots Atklāsmes grāmatas 7. nodaļā. Apzīmogošana norit ļoti kritiskā brīdī. Šīs pasaules kārtības noslēgums ir tuvu. Dievs gatavojas noņemt izpostīšanu aizturošos spēkus, un dēmoniskie spēki aptver visu pasauli, tie sakurina cilvēkus naidā pret Dievu un Viņa sekotājiem. Savukārt Dieva uzticīgiem ir jāpasludina evaņģēlijs. Tieši tad viņi piedzīvos Kristus doto apsolījumu Filadelfijas draudzei (Atkl. 3:10): *"Tāpēc, ka tu esi turējis Manu pacietības mācību, Es tevi sargāšu pārbaudīšanas stundā, kas nāks pār visu pasauli pārbaudīt tos, kas dzīvo virs zemes."* Kā tas notiks? – par to stāsta vārdi (Atkl. 7:1-4):

"Pēc tā es redzēju četrus eņģeļus stāvam pie četriem zemes stūriem tā, lai vējš nepūstu uz zemi vai jūru, vai jebkuru koku. Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjam no saules lēkta puses, tam bija Dzīvā Dieva zīmogs, un viņš sauca skaļā balsī četriem eņģeļiem, kuriem bija dots samaitāt zemi un jūru, sacīdams: nesamaitājiet zemi vai jūru, vai kokus, kamēr mēs neapzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm. Un es dzirdēju to skaitli, kuri tika apzīmogoti: 144000 tika apzīmogoti no katras Izraēla dēlu cilts."

Te netiek runāts, ka apzīmogotie nepārdzīvos briesmas. Tās būs jāpiedzīvo, bet viņi tiks pasargāti. Četri eņģeļi – Dieva sūtņi – attur iznīcinošos spēkus zemei un jūrai, un jebkuram kokam. Koki izsaka **izturību**. Kokiem saknes ir dziļi zemē, un tādēļ vējš tos nevar viegli aizpūst. Bībelē koki simbolizē taisnos (Ps. 1:3), savukārt ar salmiem, kurus viegli aizpūst, ir attēloti bezdievīgie (Ps. 1:4). Tātad ar koku aizsargāšanu ir ainota taisno aizsardzība. **Tomēr atklāsme rāda, ka ar šīm dziļām saknēm ir par maz. Ir vajadzīga īpaša aizsardzība no Debesīm.** Tajā laikā tur parādās eņģelis no saules lēkta puses. Tas ir Jēzus Kristus – visas radības Pavēlnieks. Saule nes dzīvību un gaismu. Jēzus apliecina, ka Viņš ir dzīvība un gaisma. Jēzus rokās ir dzīvā Dieva zīmogs, un Viņš apzīmogo Dieva kalpus uz viņu pierēm. Kā Gara zīmogs, tā Kristus zīmogs ir dzīvā Dieva zīmogs. Mēs šeit varam redzēt, kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars sadarbojas.

Sniegtā atklāsme mums krīzē liek atcerēties, ka cīnīties ar saviem spēkiem ir par maz. Šeit teikts, ka pat dramatiskākos brīžos Kristus patur savu kontroli pār visu. Viņš kontrolē gala laika notikumus. Viņš neļauj vējiem izlauzties, pirms nav apzīmogoti Dievam uzticīgie ļaudis. Viņš tos apzīmogo, lai tie tiktu aizsargāti.

No šī zīmoga ir atkarīgs taisno dzīvības vai nāves jautājums. Tiek apzīmogoti 144 000. Tas ir simbolisks skaitlis. To veido 12 Izraēla ciltis, kurās katrā ir 12 000. Bībele ir dots šo cilšu raksturojums. Tie ir dažāda rakstura cilvēki, kuri var saņemt zīmogu. Dievs apsardzību paredzējis visiem saviem sekotājiem. 144 000 ir gala laika svētie – tie pārstāv visu laikmetu Dievam uzticīgos ļaudis. Te nav burtiskās Izraēla ciltis, jo gala laikā grūti ir tādas sazīmēt, bet te ir pārstāvēts garīgais Izraēls – visi Dievam piederošie ļaudis. Beigu krīze ir arī simboliska tām krīzēm, kurām jau no Ābela dienām gājuši cauri Dievam uzticīgie ļaudis. Tālāk Atklāsmes grāmatā 14. nodaļā parādīts, ka visi 144 tūkstoši apzīmogotie izturējuši vējus, uzbrukumus. Neviens no viņiem nav zudis. Visu zemes notikumu beigās viņi stāv blakus Jēram (Jēzum) uz Ciānas kalna. Tā ir brīnišķīga uzvara!

Bet interesantākais ir ievērot, kāds nospiedums no Dieva zīmoga ir palicis uz viņu pierēm.

Kāds ir zīmoga saturs?

Atklāsmes 14:1 lasām: *"Tad es raudzījos, un, redzi, Jērs bija nostājies uz Ciānas kalna un līdz ar viņu 144000, kuriem bija rakstīts **Viņa Vārds un Viņa Tēva vārds** uz viņu pierēm."*

Ja salīdzinām ar Atkl. 7:1-4, tad varam ievērot, ka tā ir tā pati 144000 sabiedrība, kura saņēmusi Dieva zīmogu uz viņu pierēm. Ja Atkl. 7:1-4 rakstīts par apzīmogošanu ar Dzīvā Dieva zīmogu, un tur nav dots zīmoga apraksts, tad tā saturs kļūst skaidrs no Atkl 14:1: *"kuriem bija rakstīts **Viņa (Jēra) Vārds un Viņa Tēva vārds** uz viņu pierēm."* Tātad tie ir tie paši cilvēki, kuri bija iepriekš apzīmogoti ar Jēra un Tēva vārdu[1]. Jērs simbolizē Jēzu Kristu kā pasaules grēka nesēju (Jāņa 1:29). Tēva vārds runā par Tēvam līdzīgo raksturu un piederību viņam.

Pashā Jērs liek atcerēties iziešanu no Ēģiptes zemes. Toreiz Dievs izveda savu tautu no verdzības. Bija brīdinājums, ka nāvējošs eņģelis skars katru pirmdzimto, ja uz ģimenes nama durvju aplodām nebūs iezīmētas upurjēra asinis. Tā notika. Tajā namā, kurā ēda

> Tas ir zīmogs, ar ko esam apstiprināti kā Dieva īpašums, esam Debesu Tēva bērni, un Svētais Gars paliek ar mums tāpat kā tas palika ar Jēzu Kristu.

1 Word Biblical Commentary, Barneas notes on New Testament, IVP New Bible Commentary, Jamieson, Fausset and Brown's Commentary Critical and Explanatory on whole Bible, Jewish New Testament Commentary.

upurjēru un durvīs bija iezīmēta asins zīme, tur bija miers. Arī Atklāsmes grāmatā ir vēstījums par to, kā Dievam piederošie, apzīmogotie ļaudis ir mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši Jēra asinīs (Atkl 7:13-14). Viņi guvuši baltas drēbes, jo viņi Jēzu atzinuši par savu personīgo Pestītāju.

Ja mēs domājam par mūsu garīgo ceļojumu, tad jāsecina, ka nosacījumi tā beigu posmā ir tie paši, kādi bija, kad mēs sākām savu ticības ceļojumu. Būt pazemīgiem Dieva priekšā – atzīt savus grēkus un ticībā pieņemt Kristu kā Pestītāju, piedzīvot piedošanas mieru un ticēt augšāmcelšanās spēkam – pārmaiņai raksturā, jaunas garīgas dzīves sākumam. Te redzam tādu kā pastāvību šajā garīgajā cīņā un ceļā. Viņi nav kļuvuši augstprātīgi, viņi turpina atzīt savas kļūdas un turpina grēkus nolikt pie Jēzu kājām, viņi seko Jēzum tur, kur Viņš ved. Pateicoties Jēzus kā Augstā priestera kalpošanai, viņi ir atzīti par baltiem, viņiem ir piešķirta Kristus taisnība gan juridiski, gan arī iemiesota praktiskā dzīvē. Viņu raksturs, lai arī kāds tas agrāk ir bijis, tagad Dieva žēlastībā pārveidots un derīgs mūžīgai dzīvei. Par viņiem teikts, ka viņi nav sagānījušies ar sievietēm, viņu mutē nav melu, viņi ir bezvainīgi. Tas nenozīmē, ka viņi nav stājušies likumīgā laulībā, bet te ir paaugstināta viņu uzticība Dievam. Vecās Derības rakstos novēršanās no dzīvā Dieva un pievēršanās elkiem ir nosaukta par netiklību. Melošana attiecas uz viltus mācību sludināšanu. Bet Dievam uzticīgo cilvēku vārdi ir rakstīti dzīvības grāmatā. Un tādus, kas ir rakstīti dzīvības grāmatā, apzīmogo ar dzīvā Dieva zīmogu. Tādus Dievs arī uztur līdz galam.

Tāpēc viņi ir iznākuši no lielajām bēdām un var stāvēt kopā ar Jēru uz Ciānas kalna. Turklāt ir teikts, ka viņi dzied jaunu dziesmu. Viņi priecājas par uzvaru. Neviens no viņiem nepiedēvē uzvaru sev. Viņi saprot, ka vienīgais, kurš sniedzis uzvaru, ir Jēzus Kristus.

Tur ir rakstīts arī Tēva vārds (Atkl 14:1)**.** Nav teikts, ka tur ir rakstīts Dieva vārds, bet tur rakstīts Tēva vārds. Tas norāda uz piederību un īpašu tuvību Tēvam, uz Tēva gādību par viņiem. Tēvs viņus radījis. Tēvs ienācis viņu dzīvē. Tēvs viņus ir devis Dēlam. Un viņi ir piedzīvojuši pestīšanu. Lūk, tāpēc Jēzus aicināja paklausīt un pielūgt Debesu Tēvu. Jēzus savus mācekļus mācīja lūgt: "Mūsu Tēvs Debesīs..."

Bet kā izturēties kā Debesu Tēva bērniem? To ļoti spilgti atklāja Jēzus Kristus. Lai arī Dieva Dēls pēc savas dabas bija vienāds ar Tēvu, tomēr Viņš visos apstākļos pilnīgi pakļāvās Tēva gribai. Viņš palika paklausīgs Tēvam līdz pat krusta nāvei. Un Viņš mūs mācīja tāpat paklausīt. Jo šie apzīmogotie cilvēki, redzot Tēva un Dēla uzupurēšanos, redzot šo Dieva mīlestību pret viņiem, ir iemīlējuši Dievu no visas sirds, dvēseles un spēka, un savu tuvāko kā sevi pašu. Tas ir Svētā Gara darba rezultāts. Apustulis Pāvils vēstulē Romiešiem par šo piedzīvojumu raksta: Viņa Gars līdz ar mūsu garu liek saukt: "Abba Tēvs!" Tāpēc Tēvs viņus sauc par saviem. Jo Dieva raksturs atspoguļojas viņos. Par viņiem teikts, ka viņi tur Dieva baušļus un ticību Jēzum. Tā ir ticīgo sabiedrība, kura tur visus 10 Dieva baušļus, šiem ticīgajiem ir patiess sabats, tiem ir bībeliskie diētas, higiēnas un ētikas likumi, ir arī pilnīga uzticēšanās Jēzum kā Glābējam.

> Tomēr ir ārējas zīmes, kuras liecina par Dieva zīmoga klātbūtni. Tās ir paklausība Dieva gribai, bauslības īstenošana, patiess sabats.

Vai Dzīvā Dieva zīmogs ir lasāms citiem cilvēkiem?

Elena Vaita, pieminot šo dzīvā Dieva zīmogu, raksta, ka "tas nav ārēji pamanāms, to neviens nevarēs lasīt, kā vienīgi eņģeļi"[2]. Jēzus par uzvarētājiem saka, ka viņš dos viņiem apliecinājumu, kuru nevarēs lasīt neviens cits, kā vienīgi tas, kurš to dabū (Atkl 2:17): *"Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm! Tam, kas uzvar, Es došu no apslēptās mannas, Es viņam došu baltu akmeni, un uz akmens būs jauns vārds rakstīts, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to dabū."* Tomēr ir ārējas zīmes, kuras liecina par Dieva zīmoga klātbūtni. Tās ir paklausība Dieva gribai, bauslības īstenošana, patiess sabats. Jūdu tauta ārēji svinēja sabatu, ievēroja Toru – Mozus bauslību. Tomēr viņi savās sirdīs bija tālu no Debesu Tēva, un tad, kad Kristus atnāca, Viņu nepazina. "Sabats, paklausība Dieva baušļiem, diētas likumu ievērošana, un zīme savukārt ir dievbērnības auglis. Labs koks izdod labus augļus...

Kādreiz, kad mācekļi priecājās par ārējām zīmēm, kas viņus pavada (Lk 10:17), tad Jēzus aicināja domāt vairāk par šo neredzamo zīmogu, lai viņu vārds būtu rakstīts Debesīs (Lk 10:20). Paredzot, ka mācekļus vajās, izslēgs no draudzes, tāpat kā dziedināto aklo cilvēku, Jēzus sniedza iedrošinājumu un apsolījumu (Jāņa 10:27-30): *"Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks par visiem, un neviens neko nevar izraut no Tēva rokas. Es un Tēvs, mēs esam viens."*

Šiem ļaudīm ir apsolīta Jēzus un Tēva apsardzība. Kā pasaules gala laika ļaudis viņi piedzīvo, ka Dievs viņus atbrīvo, un tagad viņi var būt mūžībā kopā ar Kristu. Viņus raksturo stabilitāte un kārtība, kurai ir pretstatīts nemiers, sajukums, haoss, ko pretējai nometnei nesis pūķis.

No teiktā varam secināt, ka vēstījums par Dieva zīmogu ir kā gaisma tuneļa galā. Tas palīdz saprast gala laika kristiešiem, ka viņi Dieva gādībā spēs izturēt visu un drīz viņu bēdas mainīsies priekā, un šis prieks būs paliekošs. Vēstījums par 144000 apzīmogotiem ar Jēra un Tēva vārdu ir viens no visskaistākajiem apsolījumiem un iedrošinājumiem visā Atklāsmes grāmatā.

2 E.G. White, Letter 126, 1898

3 Jacques B. Doukhan, "Secrets of Revelation: the Apocalypse through Hebrew eyes" Review and Herald, Hagerstown, 2002. (p. 71.)

Publicēšanai sagatavoja
Māris Debners

Intervēja
Aidis Tomsons

Stūre, kas pagriezta UZ CITU PUSI

Kad domājām par to, ar kuru cilvēku šoreiz iepazīstināt AV lasītājus, diezgan vienprātīgi izlēmām, ka jāuzrunā Rīgas 5. draudzes vecākais Andrejs Bērziņš. Šajā pavasara numurā lielāko uzmanību esam pievērsuši Dieva radītajai dabai un tās sargāšanai. Bet Andrejs ne reizi vien draudzei stāstījis par Dieva radības brīnumiem. Viņu pašu vienmēr interesējuši zinātnieku atklājumi. Un viņš ir pārliecināts, ka tie apliecina Dieva klātesamību un visvarenību. Andrejs ir, kā viņš pats saka, bijušais ģeogrāfs.

Kad es uzrunāju Tevi intervijai, Tu teici, ka vairs sen neesi ģeogrāfs. Bijušais. Kāpēc tā?

Kādreiz tas bija jaunības ideālisms, un tajā vecumā nelauzīju galvu par praktisko dzīvi. Kā lai saka. Ja tu prasi vēl sīkāk, tad jāsāk runāt politiski. Jo visam apakšā ir „politisks" pamats.

Kā to saprast?

Kad es gribēju iet mācīties jūras skolā, man pateica, ka tālāk par Daugavas izteku tu netiksi.

Ticības dēļ?

Dažādu iemeslu dēļ. Ticības dēļ. Mums bija radi ārzemēs. Un ja tu esi tāds „melnais", nekur tu netiksi. Sēdi savā kabinetā, kārto papīrus, bet citur degunu vari nebāzt. Un man, kurš visu mūžu esmu bijis pret komunistiem, esmu viņiem centies darīt tikai slikti – man tas bija kā protesta gājiens. Es gribēju būt brīvs cilvēks, kurš dodas tur, kur man gribas. Vēl gan arī bija jāskatās vieta, kur var vieglāk iekļūt mācīties, un lai pēc tam nav jādodas dienestā zemūdens jūrniekos. Jo mani gribēja nosūtīt uz dienestu zemūdenē.

Teici, ka gribēji būt brīvs cilvēks. Tu gribēji ceļot?

Man patika blandīties riņķī. Jau no mazotnes manī „sēdēja iekšā" klejotāja gars. Manī bija par maz pacietības, lai sēdētu uz vietas, lasītu, spēlētu galda spēles, makšķerētu un tml. Bieži, kamēr citi sita bumbu vai meta to grozā, es kāpu uz velosipēda un devos kaut kur. Man bija jāredz, kas ir aiz nākamā līkuma. Bija jāredz apkārtne.

Vēlāk kļuvi par ģeogrāfijas skolotāju. Nenožēloji, ka studēji ģeogrāfiju?

Nē. Nenožēloju. Bet reālā un praktiskā dzīve sākās pēc valsts sadales, nonākot strādāt skolā. Diemžēl vēlāk atkal sākās politika, kurā es biju ierauts iekšā. Skolā valdīja lielas intrigas. Situācija bija sarežģīta. Mainīja direktorus. Mani mānīja čekā, gribēja iedabūt iekšā. Kāds iekāroja manu vietu, un lai varētu to dabūt, trīsistabu dzīvokļa vietā iedeva divistabu. Un tad es aizgāju no skolas. Turklāt es redzēju, ka mani puikas aug, bet visi skolotāju bērni ir huligāni. Un lai viņi vēlāk nenonāk ķurķī, es skolu pametu un aizgāju uz VEF ņemties ar dzelžiem.

Parasti jau, kad tu par kaut ko izšķiries, tas nenotiek tikai viena iemesla dēļ. Ir veselu apstākļu kopums, kuru dēļ tu izšķiries kaut ko mainīt. Es skolā biju nostrādājis 6 gadus. Nekur aizbraukt nevarēju. Turklāt biju pārāk aktīvs. Ja esi pārāk aktīvs, tu nolūzīsi. Jo visur, kur ko vajadzēja, es lāpīju caurumus. Es vadīju milicijas pulciņu, ugunsdzēsēju pulciņu, mopēdu pulciņu. Bet palīdzības ne no viena nebija. Bērziņš tikai vadīs, un tas arī viss. Tā tas ir arī šodien, mūsu birokrātijā. Pat Baznīcā. Direktīvas no augšas gan nonāk – to vajag, šo organizēt. Pasviež tikai papīrus uz leju. Bet palīdzības nav.

Un tad vienā brīdī sapratu, ka esmu sevi izsmēlis. Skolotāja darbs vispār ir verga darbs. Es redzu, kā strādā mana sieva. Viņa palika skolotāja. Brīva nav ne diena, ne nakts. Tu atnāc mājās no skolas, un vēl visu vakaru labo, pārbaudi, gatavojies. Bet neviens to nenovērtē. Plus vēl sabiedrības attieksme. Atceros, iegāju reiz veikalā, bet tur priekšā tēviņš, lielāks par mani. Saka: nu, redzēsim, redzēsim, kā esat mācījuši manu dēlu, vai viņš tiks juristos. Bet dēlam ne prātā nenāca nedz mācīties, nedz stāties juristos. Nolēmu, ka es nebūšu komunistiskās iekārtas lāpītājs.

Vai dzīvē iznāca ceļot?

Zini, kā lai saka. Vienā brīdī es sapratu, kas ir ģeogrāfija un kas ir Ģeogrāfija. Kolēģi man reizēm jautā, kāpēc es vairs neskrienu apkārt. Es atdūros. Es sapratu, ka cilvēka iespējas un mūžs ir tik ierobežots. Bet priekšā vēl ir lielā ģeogrāfija- universs, astronomija. Un tur cilvēks šajā dzīvē netiks. Cilvēks ir tikai zemes tārps. Es sapratu, ka ir svarīgākas lietas. Man tagad ir vienalga. Es varu braukt, varu nebraukt. Tas nav vairs mērķis. Turklāt vecumā cilvēks paliek slinkāks. Kam vairs kratīties?

Tu draudzei esi gan stāstījis, gan rādījis filmas par kreacionistiem un radīšanas pierādījumiem. Kāpēc tevi šis temats interesē?

Izpratne par to, kas tu esi un no kurienes nāc, veido personisko atbildības vai

Foto: Mārtiņš Zilgalvis

bezatbildības attiecību kompleksu. Ir jāsaprot, kas tu esi, ka esi radījums, ka tev ir atbildība pret Radītāju, un kaut vai to – ka tev ir viens eņģelis, kas iet līdzi, pieraksta, ko dari. Ir dzirdēts salīdzinājums, ka Radītāju nepazīstošam cilvēkam pasaule atklājas kā grāmata, kurai ir norautas pirmās un pēdējās lappuses. Ne viņš zina, ar ko pasaule sākās, nedz to, ar ko tā beigsies. Viņš dzīvo kaut kur pa vidu, un viņa rīcība ir atbilstoša ierobežotiem uzskatiem ar dabisku izdzīvošanas instinktu.

Mēs šajā žurnālā rakstām par to – ir vai nav kristiešiem un adventistiem jāiesaistās dabas aizsardzībā. Ko tu par to domā?

Kristieši, tai skaitā adventisti, ir Radītāja pārstāvji konkrētā vietā, un tas uzliek pienākumu rūpēties par vidi, vai, ja iespējams, kaut ko labu izdarīt savai zemītei un līdz ar to sabiedrībai. Bet, manuprāt, jautājums ir – ko mēs katrs varam darīt lietas labā?

Un ko mēs varam?

Es nespēju ietekmēt sabiedrību. Es varu ietekmēt tikai savu attieksmi pret dabu. Varu nemest mēslus ārā pa logu. Es varu nepiecūkot mežu. Es varu vairāk bioloģiskos līdzekļus izmantot. Bet es neesmu vairs sabiedrisks cilvēks. Man tam neatliek laika. Es redzu, kā Saulkrastos, kur es dzīvoju, cilvēki cīnās pret priežu izciršanu, pret būvēšanu. Bieži vien katrs velk deķīti uz savu pusi. Zaļie pret tiem, tie pret citiem. Un sākas politika, kur daudz kas notiek ne vairs zaļas dabas dēļ. Bet šo daudzo intrigu dēļ tur negribu līst iekšā. Tik, cik esmu saskarē ar dabu, es cenšos. Tos papīrus, kas ir, savācu kulītē un nesu mājās. Kad mēs braucām savulaik regulāri uz mežu kā draudze pēcpusdienas kopā pavadīšanai, jau pirms iekārtošanās visu sakopām. Pēc tam savus mēslus savācām. Es varu ietekmēt tikai tos, ar kuriem saskaros.

Atceros, kad vēl sāku dzīvot Saulkrastos, es nolēmu, ka jādara vidi skaistu. Cilvēkiem jāmāca skaistums. Savācu tulpju sīpolus no mammas mājām un sastādīju tos pie daudzdzīvokļu mājas. Otrā rītā sīpolu vairs nebija. Pamēģini nu izaudzināt sabiedrību ar skaistumu. Otrs noskatās un aizved visu uz savu vasarnīcu.

Ko tavā dzīvē nozīmē Dievs? Un vai tu vari pastāstīt, kā tu nonāci līdz kalpošanai Dievam?

Pirmais jautājums ir pārāk ietilpīgs. Īsi sakot: Viņš mani ir iemācījis būt mierā pašam ar sevi, ar tādu, kādu Dievs mani ir radījis.

Redzi, mani vecāki bija ticīgi. Taču bērnībā mums klājās ļoti grūti. Mūs ķengāja avīzēs. Māsai 8. klasē pat neļāva kārtot eksāmenus. Man, pamatskolu beidzot, eksāmenus kārtot ļāva. Taču vecākus pielauza, lai mani vidusskolā sestdienās sūta skolā. Es sāku sabatos apmeklēt skolu. Taču viņi paši no manis par to dabūja. Es sāku visiem riebt. To visu nevar izstāstīt, un arī negribu. Mani vidusskolas gadi pagāja ļoti raibi. Ja tevi nogriež no labā ceļa, notiek sliktas lietas. Es centos visiem sariebt pēc iespējas vairāk. Daudzi tā arī nesaprata, kas notiek.

Un kā tu atgriezies atpakaļ draudzē?

Dievs mani atrada, pagrieza manu kalpošanu citā virzienā, man tur nav nekādu nopelnu… Pienāca brīdis, kad es sapratu, ka es klejoju un eju pa dzīvi ne tā, kā vajag. Un Kāds mani pagrieza uz citu pusi.

Jaunībā es mēģināju stūri turēt savās rokās. Un tad pienāca brīdis, kad kāds mēģināja to izsist no rokām ārā. Bija laiks, kad apkārtējie cilvēki prasīja – kas ar tevi notiek? Tev ir šāda operācija un tāda operācija. Vienu vasaru pavadīju slimnīcā, otru vasaru. Es gan ņēmu uz slimnīcu līdzi Bībeli. Citi brīnījās, ka es to lasu. Bet es tikai palasīju un liku nost. Nekādi negribēju stūri izlaist no rokām. Taču vienā brīdī nācās padoties.

Draudzē tu atkal esi kļuvis aktīvists. Draudzes vecākais.

Redzi, raksturs man tāds. Tā tas notiek jebkurā vidē, kur atrodos. Arī VEFā es atkal biju aktīvists. Biju tiesas piesēdētājs. Esmu mēģinājis atrauties no sabiedriskās darbības, darīt kaut ko praktiskāku. Bet vienmēr mani ierauj sabiedriskajās būšanās. Un tas nav tas labākais. Bet kādam tas ir jādara. Un ja neviens nedara, es vismaz mēģinu

Sagatavoja Mārīte Lipska, adventistu LDS bērnu nodaļas vadītāja.

Sveiciens visiem misionāriem!

Krā: Cik jauki, ka bija Bērnu misijas festivāls „Varavīksne -2"!
Krū: Bija sabraukuši tik daudz mūsu lappusītes mazie un lielie lasītāji!
Krā: Vareni, ka varējām piedalīties arī Bērnu dievkalpojumā.
Māmiņa: Galvenais, ka visi varēja būt draudzīgi un izturēt visas dienas programmu.
Krū: Jā, kas tik tur nebija: pabiju Spēļu darbnīcā, Karogu gatavošanas darbnīcā un pat uz vienu brīdi kļuvu par Pasaules pētnieku.
Krā: Bet man vislabāk patika satikties ar mūsu tālajiem radiniekiem pingvīniem no Antarktīdas un redzēt cilvēkus šokolādes krāsā.
Krū: Jā, tas bija vareni. Bet es beidzot sapratu, ar ko atšķiras misionārs no pensionāra un miljonāra.
Mamma: Arī pensionāri un kādi miljonāri var būt par misionāriem, bet par to, kādi ir kārtīgi misionāri, kas nebaidās braukt pat uz svešam, tālām zemēm un stāstīt par Dievu, mums pastāstīja mācītājs Vilnis. Vai atceraties?

Stāstiņš

Kādā tālā zemē, kur cilvēki ir šokolādes krāsā, ieradās baltie misionāri. Viņi tur uzcēla nelielu mājiņu un dzīvoja. Bet neviens cilvēks pie viņiem nenāca. Apkārtējie iedzīvotāji staigāja ar šķēpiem un zobeniem, un bija kareivīgi noskaņoti.

Baltie misionāri sāka lūgt Dievu, lai Viņš atsūta pie viņiem kādu cilvēku, kuram nepieciešama palīdzība. Tā viņi lūdza vienu mēnesi, otru... Bet neviens pie viņiem nenāca. Viņi tomēr neatlaidīgi turpināja lūgt, un kādā dienā pie viņiem atnāca četri cilvēki, no kuriem viens bija ļoti smagi slims. Misionāri bija arī mediķi, un viņi zināja, kā šim cilvēkam palīdzēt. Pēc kāda laika pie misionāriem sāka nākt cilvēki. Bet cilts virsaitis palika ļoti dusmīgs, ka viņa cilvēki nenāk pēc palīdzības pie viņa- burvja, bet gan pie šiem misionāriem. Virsaitis sāka domāt, ko ļaunu izdarīt šiem cilvēkiem.

Kādu dienu, kad viņš devās apciemot savu radinieku, viņš apmaldījās pie upes, kas bija 1 km plata. Parasti pie upes ir pārcēlāji, bet tajā dienā neviena nebija. Jau sāka rietēt saule, un tā arī pārcēlāji neieradās... Pēkšņi no krūmiem iznāca leopards un skatījās uz viņu ar kārām acīm. Virsaitis samulsa un nezināja ko iesākt. Pēc brīža viņš ieraudzīja čūsku, kas pa koku zariem lēni rāpoja uz viņa pusi. Bet no krūmiem viņš izdzirda arī lauvas rēcienu. Nu viņam kļuva pavisam nelāgi. Viņš domāja, ko lai iesāk. Tad viņš atcerējās baltos misionārus. Ko parasti tādos brīžos dara misionāri? Lūdz Dievu. Šis dusmīgais virsaitis pacēla acis uz debesīm un teica: „Ei, Dievs, ko kristieši pielūdz! Vai tu tur esi augšā, vai mani redzi? Palīdzi man, izglāb mani!" Tad viņš atcerējās, ka misionāri lūdz ar aizvērtām acīm. Viņš aizvēra acis un vēlreiz to pašu lūdza. Tad, kad viņš atvēra acis, viņš ieraudzīja blakus kādu zēnu laivā. Tas bija pārcēlājs. Bet pirms lūgšanas viņš pat iztālēm nebija nevienu pamanījis, un te pēkšņi zēns ar laivu... Virsaitis pacēla acis uz debesīm un teica: „Paldies, kristiešu Dievs, jo Tu esi mani izglābis." Viņš priecīgi iekāpa laivā, bet tad atcerējās, ka viņam līdzi nav naudas. Zēns teica: „Ja tu man dosi šalli, kas tev ap kaklu, tad es tevi aizvedīšu tur, kur tev vajag."
Pēc šī notikuma virsaitis kļuva par dedzīgu misionāru. Viņš devās pie citām ciltīm un stāstīja, kā kristiešu Dievs viņam ir palīdzējis un ka viņš tic tagad īstajam Dievam.

Māmiņa: Izvēlies arī tu būt par misionāru!
Krā: Bet interesanti uzzināt, ko domā bērni par festivālu.
Krū: Es paspēju pajautāt dažiem bērniem no Ērgļiem:

Monika Purviņa (10 g.): Man šis festivāls likās kā ceļojums pa pasauli. Kur tik es varēju nokļūt! Tur bija īsti indiāņi, āfrikāņi un pingvīni arī. Tas bija tik interesanti! Gatavojoties priekšnesumam, es uzzināju daudz ko par Dieva radītiem putniem- pingvīniem. Un ļoti, ļoti forša bija Bitīte, un arī skatuve bija tik skaista! Ļoti mīļa bija mazā lietuviešu

dziedātāja! Un brauciens uz Rīgu bija tik jautrs- mēs bijām visi kopā gan lieli, gan mazi.

Daniela Griezāne (8 g.): Man ļoti patika tas, ka festivālā bērni varēja uzstāties. Un es uzstājoties jutos kā īsts pingvīns. Ļoti interesantas bija bērnu nodarbības. Es biju priecīga par grāmatām, kuras dāvināja dievkalpojuma laikā. Un es tās varēju uzdāvināt savai draudzenei.

Linda Purviņa (15 g.): Festivāls – īpaša diena bērniem! Visa uzmanība bērniem. Man bija ļoti interesanti satikt bērnus no citām pilsētām, sadraudzēties. Dievkalpojums bija interesants, jo to vadīja bērni, stāstot Bībeles stāstus. Un cik visi bija ļoti nopietni gatavojušies priekšnesumiem - skaisti tērpi, mūzika, dejas. Esmu priecīga, ka arī es varēju uzstāties. Un noteikti ir jābūt Varavīksnei-3! Paldies organizatoriem!

Agris Reiznieks (16 g.): Ļoti labs pasākums. Patika tas, ka varēja piedalīties bērni no dažādām pilsētām un bija iesaistīti jaunieši. Visiem bija viena doma, uzdevums – pagodināt Dievu. Viss izdevās! Arī pašam patika sava uzstāšanās. Festivālam jākļūst par pozitīvo tradīciju.

Anete Plendišķe (9 g.): Man ļoti patika Bitīte un melnie āfrikāņi. Visi priekšnesumi bija skaisti. Un nodarbības bērniem bija interesantas.

Guna Nikolajeva (4 g.): Man patika, ka tik daudz bērnu un tik smukas dziesmas, un KLIŅĢERIS!

Pateicība

Liels paldies visiem, kuri palīdzēja organizēt Bērnu misijas festivālu, un īpašs paldies bērnu skolotājiem, kuriem pietika laiks un izdoma, lai sagatavotu savus bērnus priekšnesumu daļai: Dacei Bičolei (Tukums), Kristīnei Kairei (Jelgava), Judītei Purviņai un Maijai Žubei (Ērgļi), Guntai Vilnei (Talsi), Noemi Prihodko (Rīgas 6.draudze).

Neliels ieskats festivāla priekšnesumu daļā:

Vairāk bildes varat aplūkot mājas lapā *www.centradraudze.lv* foto sadaļā.

JAUNIEŠU LŪGŠANU NEDĒĻA

Daudz patīkamu emociju, jaunu atziņu, atkalredzēšanos ar draugiem, Dieva slavēšana, un tas viss 27. marta pasākumā „Lūgšanu nakts".

Aija, Inguss

Šis jau ir otrais tāda veida pasākums, taču mēs abi tajā piedalījāmies pirmo reizi. Domājam, ka nav nekā vērtīgāka un spēcīgāka par to, ka vairāk nekā simt jauniešu atrodas vienā telpā, kopīgi dzied, slavē un dalās priekā par redzēto. Uz šo pasākumu bija ieradušies jaunieši, bērni un pieaugušie no dažādām Latvijas pilsētām – Liepājas, Auces, Valmieras, Bauskas, Saldus, Rīgas, lai parādītu to, ko spēj, un pagodinātu Dievu. Priekšnesumi bija dažādi, sākot ar koriem skaistos tērpos, beidzot ar mazu uzvedumu, kurā piedalījāmies arī mēs abi. Ceram, ka cilvēkiem ludziņa patika, un tās galvenā doma arī bija viegli uztverama.

Dalībnieku un uzstāties gribētāju skaits bija tik liels, ka pasākuma pirmā daļa, kas bija koncerts, norisinājās mazliet ilgāk nekā plānots.

Koncertu atklāja un vadīja Arnolds un Viktors, kuri pēc mūsu domām bija ļoti atraktīvi un piemēroti šim pienākumam. Vakara vadītāji pasākumu atklāja ar vārdiem: „Šovakar mēs lauzīsim stereotipus par to, kā jābūt."

Tieši tas bija noteicošais motīvs, kas ļāva publikai un dalībniekiem satuvināties. Šis nebija vienkāršs koncerts, tas bija pasākums, kurā slavēt, pateikties Dievam un būt kopā. Nebija svarīgi, cik precīzi skan tava nospēlētā nots, vai cik profesionāli tu dziedi, bet tieši tas, kas mīt tavā sirdī, un mērķis, kādēļ tu to dari.

Tā kā bija brīži, kad Ingusa acīs redzēju sajūsmu un prieku, tad domāju, ka koncerts sasniedza savu mērķi – aizskart cilvēku sirdis un sajust Dieva klātbūtni.

Pēc koncerta visi draudzīgi tika aicināti uz maltīti. Tad visi devās atpakaļ uz zāli, kur ar dziesmām un darba grupu vadītāju iepazīstināšanu tika atklāta pasākuma otrā, aktīvā daļa. Šajā daļā bija saplānots darbs astoņās grupās, astoņās stacijās. Kontrolpunktos tika pārrunāti jautājumi par sadarbību un līdzdarbību. Par risku un tā sekām, kā arī mūsu lomu Dieva plānā. Par cilvēku zvejniecību, par grūtībām, ar ko jāsastopas. Par kaislībām un to, kas būtu jādara, lai kļūtu par kaislīgu kristieti. Par cilvēku garīgajām dāvanām, par to nozīmi mūsu dzīvēs. Katru staciju noslēdzām ar lūgšanu, gan kopīgām, gan daloties pāros un lūdzot vienatnē.

Pasākums bija skaists un interesants. Emocijas, prieks, laime cilvēku acīs un tuvums Dievam pavadīja visu vakaru un padarīja to par brīnišķīgu un neatkārtojamu notikumu. Arī līdzi ņemtie draugi, kuri nav vēl sevī atraduši Dieva spēku, atzina, ka pasākums bija patīkams.

IESPAIDI PAR JAUNIEŠU LŪGŠANU NEDĒĻU

Rīgas 1. draudzes lūgšanu nedēļa:

Kad tuvojās jauniešu lūgšanu nedēļa, jutām, ka gribētos ik dienas būt kopā lūgšanās un kopīgi pārrunāt tēmas, kas aprakstītas lūgšanu nedēļas lasījumā „Jēzus – mans Vadonis un mans Piemērs". Tāpēc ar jauniešiem sarunājām, ka katru dienu būs šādi brīži. Kopīgi izlasījām dienas lasījumu, pēc kura pārrunas vadīja katru dienu cits jaunietis. Tā mums bija iespēja gan izteikt savu viedokli un pieredzi, gan uzzināt citu jauniešu domas un piedzīvojumus attiecībās ar Dievu, gan arī vienam otru uzmundrināt vairāk atsaukties Dieva aicinājumam. Pēc tam sekoja lūgšanas par katras dienas tēmu pa pāriem vai trijatā, kad lūdzām gan par sevi, saviem tuviniekiem un draugiem, gan jauniešu kalpošanu un draudzi. Ja pirmajā dienā mēs bijām vien četri cilvēki, tad ar katru lūgšanu dienu mūsu pulciņš palielinājās, līdz nedēļā kopumā lūgšanās bija piedalījušies

ap 30 cilvēku. Tas arī bija apliecinājums, cik ļoti mums katram ir nepieciešama šī īpašā saruna ar Dievu. Un lūgšana ne tikai mūs tuvina mūsu Debesu Tēvam, bet arī viens otram!

Laura Briča: „Dievs mūs katru ir radījis tik īpašu un arī katram devis vienreizējas dāvanas un talantus. Lūgšanu nedēļas laikā jo spēcīgi apzinājos, ka mūsu uzdevums ir to novērtēt, atsaukties un darīt, lai ar visu savu būtību liecinātu par to mīlestību, ar kādu Jēzus mūs mīlēja, piekrītot nākt uz šo zemi un mirt mūsu grēku dēļ. Tas ir arī mans personīgais aicinājums ikvienam jaunietim – uzdrošinies izmantot sev dotos talantus! Talanti ir kā krāsas – citas tumšas, citas gaišas. Katrai piemīt sava burvība, kas to padara neatkārtojamu. Ja izmanto tikai balto krāsu vai melno krāsu, sanāk tikai vienkrāsains papīrs. Bet, ja izmanto abas, sanāk skaists zīmējums. Un jo vairāk krāsas izmanto, jo skaistāka glezna sanāk. Tāpat ir arī ar talantiem – jo vairāk cilvēki savus talantus pielieto, jo dažādie kalpošanas veidi sanāk skaistāki un palīdz aizsniegt vairāk cilvēkus."

Elīza Šuvarikova: „Jau aptuveni pus gadu mana lūgšana katras jaunas dienas sākumā ietver frāzi, kas skan aptuveni šādi: „Kungs, vadi manas gaitas šajā dienā pa saviem ceļiem un izlieto mani kā rīku Tava darba pildīšanai uz šīs zemes. Runā ar mani un pārveido mani savā žēlastībā, lai esmu derīga kalpošanai Tev un citiem." Rezultāts šādai frāzei ikdienas lūgšanā bija un ir pārsteidzošs! Viena no pēdējām un spilgtāk atmiņā palikušajām reizēm, kad izjutu Dieva balsi runājam, bija pāris dienas pirms jauniešu lūgšanu nedēļas sākuma.
Šī lūgšanu nedēļa manā dzīvē bija īpaša – lasījums mani uzrunāja ļoti personīgi, un es izjutu lielu vēlēšanos piedalīties pilnīgi visos ikdienas lasījumos, šādu notikumu es līdz šim vēl nebiju piedzīvojusi, un tieši tāpēc es sajutu īpašu Dieva Gara klātbūtni un svētības, kuras baudu vēl šodien. Cik gan daudz svētību es liedzu pati sev visus iepriekšējos gadus, kad lasījumā un lūgšanās piedalījos vienu vai divas dienas no astoņām!

Bauskas draudzes lūgšanu nedēļa:

Bauskas draudzes jaunieši piedzīvoja patiesi vērtīgu un iedvesmojošu lūgšanu nedēļu. Iesākot pirmo lasījumu, sapulcējāmies mājīgā atmosfērā pie tējas krūzes, aizsākot diskusijas un lūgšanas. Lasījums turpinājās, izmantojot programmas *Skype* iespējas. Katru vakaru tikāmies konferences sarunā (jo ikdienā visi neesam sastopami Bauskā). Katrs no mums bija konkrētas dienas tēmas atbildīgais, līdzdalīja to, vadīja sarunas un ieteica lūgšanu tēmas. Pārsteidzoši skaisti bija redzēt, cik ļoti esam Dieva mīlēti un apdāvināti. Ja sākumā kādiem no mums bija nedaudz nepārliecinātības, tad nedēļas laikā visas šaubas izgaisa. Katras dienas lasījumā bija doma, kas uzrunājā mūs personīgi, kas aicināja pārdomāt savu dzīvi, nodošanos un darbību līdz šim. Teju visi atzina, ka šis pasākums bija spēcinošs un uzmundrinošs, iegūstot jaunas atziņas, padomus un stiprinājumu turpmākajām gaitām.
Lūgšanu nedēļu noslēdzām ar kopīgu sanākšanu sabata rītā. Izpētījuši pēdējo lasījumu, atkārtojām nedēļas uzrunājošākās domas, vienojāmies kopīgā lūgšanā un pateicībā Dievam par brīnišķo vadību. Devāmies ceļā uz noslēguma pasākumu – Lūgšanu nakti –, kas katru individuāli bagātināja un spēcināja, atgādinot Jēzus vārdus – Seko man!

Līvija Baltrušaite

Mazsalacas un Rūjienas draudzes lūgšanu nedēļa:

Viens kopīgs lūgšanu nedēļas lasījums notika arī Mazsalacas un Rūjienas jauniešiem. Šis lūgšanu nedēļas lasījums tika pārcelts uz brīvlaika nedēļu, jo parasti darba dienās mēs katrs esam savā pilsētā. Daži studē Rīgā, daži mācās Rūjienā, daži Naukšēnos. Un vienīgais laiks, kad varam visi satikties, ir nedēļas nogales vai brīvlaiks.
Tā nu mēs kopā sanācām 30. martā. Tikāmies draudzes māsas mājā. Kopā ar mums bija arī mācītājs (Dzintars Ozoliņš) ar sievu. Laiks kā parasti aizskrēja nepamanīts. Kopā lasījām, mielojāmies ar saldumiem, lūdzām un pārrunājām jautājumus. Pieaugušajiem gribējās zināt, kā iet mums, jauniešiem, mūsu skolās attiecībās ar citiem. Vai nošķiramies no citiem, vai klusējam par to, kas esam, ko pazīstam, vai, gluži pretēji, esam iedegušies par Kristu!?
Jauki bija dalīties pieredzē un uzzināt arī kaut ko jaunu, kā saviem draugiem pastāstīt par Jēzu. Stāstījām arī liecības. Vēlāk visi kopā skatījāmies filmu! Šie sadraudzības brīži stiprina mūs katru patiesi iedegties par Kristu!

Ieva Rudzīte

Atbildīgā par atvērumu
Liene Liepiņa

Vērienīgākais pasākums DRAUDŽU VĒSTURĒ

Pagājušajās „Adventes Vēstīs" informējām par gaidāmo „Cerības festivālu", kas novembra sākumā notiks arēnā „Rīga". Tajā piedalīsies dažādu konfesiju draudzes, un tā mērķis ir cilvēkus iepazīstināt ar kristietību. Solījām arī turpmākajos AV izdevumos plašāku informāciju.

Darbs pie festivāla organizēšanas sākās jau pagājušajā gadā. Gandrīz uzreiz pēc līdzīga pasākuma Igaunijā, Tallinā, kur katru vakaru dzirdēt vēsti par Dievu ieradās vairāki tūkstoši cilvēku.

Ideja par šāda festivāla rīkošanu pieder Billija Grehema Evaņģēliskajai asociācijai, kas šādus pasākumus ir rīkojusi daudzviet pasaulē. Vēl pagājušā gadsimta otrajā pusē Billijs Grehems kļuva par vienu no atzītākajiem, ja ne vispopulārākajiem evaņģēlistiem pasaulē. Billijs Grehems ir jau vīrs ļoti cienījamos gados, bet viņa izveidotā asociācija turpina darbu. Un tagad vēsti aktīvi nes tālāk viņa dēls Franklins, kurš ir kļuvis par asociācijas vadītāju.

Franklins Grehems

"Kaut arī esmu Billija Grehema dēls, tas nepalīdzēs man nokļūt debesīs," ir teicis Franklins Grehems. No 1989. gada Franklins Grehems ir sludinājis vairāk nekā 4,8 miljoniem cilvēku dažādās pilsētās, sākot no Johanesburgas Dienvidāfrikā līdz Tallinai, Igaunijā. 2009. gadā festivāli, kuros piedalījās Franklins Grehems, notika Montevidio (Urugvaja), Bogotā, Kolumbijā un Tallinā (Igaunija).

Draudžu iesaistīšanās

Šāda veida pasākumus nevar organizēt bez vietējo draudžu aktīvas piedalīšanās. Tāpēc jau 2009. gadā tika uzrunātas visas konfesijas un Baznīcu vadītāji. Vislielāko atsaucību izrādīja protestantiskās draudzes. Romas Katoļu Baznīca ieņēmusi neitrālu pozīciju, bet pasākumā nepiedalās. Norobežojusies arī Pareizticīgo Baznīca, sakot, ka viņus šis pasākums neinteresē. Adventistu Baznīcas vadība ir nolēmusi katrai draudzei ļaut pašai izvēlēties, vai un cik daudz tā atbalsta un vēlas iesaistīties pasākuma organizēšanā. Visaktīvāko atbalstu paudušas Rīgas draudzes.

Atklāšanas dievkalpojums

21. februārī notika Cerības festivāla sagatavošanas darbu atklāšana, kas kopīgā dievkalpojumā pulcēja ap 2000 kristiešu no dažādām Latvijas konfesijām. Dievkalpojums notika kristīgajā centrā "Labā Vēsts". Festivāla rīkotājus vēstulē sveica Rīgas mērs Nils Ušakovs, pateicoties baznīcām par garīgo un morālo vērtību uzturēšanu sabiedrībā šajā laikā. „Jūs apvienojat spēkus, lai kopīgi rīkotu Cerības festivālu – mēs esam priecīgi, ka festivāls notiks tieši Rīgā. Mēs viesmīlīgi uzņemsim visus, kas ieradīsies uz šo festivālu no dažādām Latvijas malām un kaimiņu valstīm."

Lai sarīkotu Cerības festivālu, šogad savus spēkus apvienos vairāk nekā 500 luteriskās, baptistu, vasarsvētku, metodistu, adventistu un citas draudzes. Kopā ar visām sanāksmēm, semināriem un organizēšanas darbiem Cerības festivāls solās kļūt par vērienīgāko kristīgo pasākumu Latvijas vēsturē. Uz katru no festivāla vakariem ir sagaidāmi ap 10 000 cilvēku. Festivāla programmā iekļautas dažādu slavenu Latvijas un citu valstu mūziķu uzstāšanās.

Interesi par festivāla organizēšanu ir izrādījuši garīdznieki no dažādiem Latvijas rajoniem. Festivāls nav paredzēts tikai

rīdziniekiem, tādēļ uz katru no festivāla vakariem cilvēkus no dažādām Latvijas vietām uz Rīgu pārvadās 100 autobusi. Arī Latvijas reģionos tiks rīkoti izglītojoši dažādi semināri un apmācības, motivējot draudzes misijas darbam.

Pasākums draugiem

Festivāla mērķis ir sniegt neticīgajiem priekšstatu par kristiešiem. Tas tiek organizēts tā, lai būtu pieņemams visām konfesijām. Pirmajā tikšanās reizē organizatori atzina, ka F. Grehemam nav nedz dziedināšanas, nedz valodās runāšanas dāvanas, tādēļ arēnā šādas izpausmes nebūs. Organizatori aicina uz festivālu nākt kristiešiem, kuri līdzi atved vismaz vienu draugu. Bieži vien cilvēkiem ir aizspriedumi pret draudzi vai baznīcu. Šī ir iespēja saviem draugiem parādīt, kāda var būt kristiešu kopā sanākšana. Plašāk par šo kustību, kuru sauc „Andrejs", varēsit lasīt nākamajā žurnāla numurā.

Informāciju apkopoja Aidis Tomsons

Citu konfesiju ziņas

Pusi gribu atdot Dievam

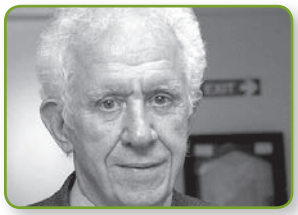

82 gadus vecais miljardieris Alberts Gubejs nolēmis pildīt jaunībā doto solījumu Dievam un pusi savas mantas ziedos Romas Katoļu Baznīcai. Šobrīd viņš ziedojis jau 235 miljonus mārciņu (184,7 miljonus latu) un plāno ziedot summu līdz 500 miljoniem mārciņu (393 miljoniem latu), ziņo "Christian Post". Bijušais lielveikalu ķēdes "Kwik Save" un sporta klubu ķēdes "Total Fitness" īpašnieks ir ieguldījis 470 miljonus mārciņu (369,4 miljonus latu) paša izveidotajā Baznīcai veltītajā labdarības fondā.

Gubejs savā nabadzīgajā jaunībā Dievam devis solījumu, ka atdos Baznīcai pusi savas mantas, ja kļūs bagāts. Par šo darījumu ar Dievu 1997.gadā Gubejs stāstīja kādā laikraksta intervijā. "Dievs, lūdzu, palīdzi man kļūt par miljonāru, un es tev atdošu pusi no savas mantas," tā Dievam esot lūdzies Gubejs.

Kopš tā laika viņa bagātība pastāvīgi palielinājusies. 1973. gadā viņš pārdeva savu uzņēmumu "Kwik Save" par 14 miljoniem mārciņu (11 miljoniem latu). Pēc tam viņš izveidoja sporta klubu tīklu "Total Fitness", kuru 2004. gadā pārdeva par 70 miljoniem mārciņu (55 miljoniem latu). Pēdējos gados Gubejs savu naudu ieguldījis nekustamajos īpašumos Lielbritānijā, Īrijā un Krievijā.

Pēc "Sunday Times" datiem, 2009. gadā Gubejs atradies 107. vietā Lielbritānijā bagātāko cilvēku sarakstā.

Luteriskajai Baznīcai grūtības

Finansiālo problēmu dēļ apgrūtināta Latvijas Evaņģēliski luteriskajā Baznīcā ieviestās vienotās garīdznieku atalgojuma sistēmas turpmākā darbība. Tas savukārt izraisījis neapmierinātību mācītāju vidū.

24. martā LELB Virsvalde pieņēma Virsvaldes sekretāra Arta Eglīša atkāpšanos no LELB Virsvaldes sekretāra amata. To rosināja daudzi mācītāji un prāvesti. Viņi klaji pauda neapmierinātību ar LELB Virsvaldes vadības saimnieciski ekonomisko darbību, kuras dēļ patlaban ir apdraudēta vairāku desmitu mācītāju iztikšana. Arī Virsvaldes prezidijs ir nolicis savas pilnvaras, lai gan pildīs savus pienākumus, līdz Virsvaldes sekretārs sastādīs jaunu prezidiju.

Arī LELB mājaslapā publicētajā informācijā norādīts, ka LELB īpašumu nozarei nav izdevies izpildīt īpašumu pārdošanas un apsaimniekošanas plānu, tādēļ jaunizveidotajai garīdznieku atalgošanas sistēmai patlaban trūkst skaidras naudas piemaksām pie algas daļas, ko fondā iemaksā draudzes. Tas nozīmē, ka šovasar mācītāju alga atgriezīsies tajā līmenī, cik draudzes dod savu mācītāju atalgošanai.

"Rezolūcijas mums stāsta par noskaņojumu. Mums ar to ir jārēķinās un jārīkojas tā, kā ir labāk baznīcai. Es domāju, ka garīdznieku atalgošanas sistēma ir vajadzīga un laba iecere, bet arī es neprognozēju tik dziļas krīzes tuvošanos. Visi mēs esam bijuši pārāk optimistiski – un, kam atbildība jāuzņemas, tie uzņemsies," sacījis arhibīskaps Jānis Vanags.

Pāvests ir imūns

Pāvestam Benediktam XVI kā valsts vadītājam ir imunitāte pret tiesvedību un viņu nevar aicināt sniegt liecības par bērnu seksuālās izmantošanas gadījumiem baznīcas institūcijās, pavēstījusi augsti stāvoša Vatikāna amatpersona. Itālijas laikrakstā "Corriere della Sera" publicēta intervija ar Vatikāna tribunāla vadītāju Džuzepi dalla Torri, kurā viņš ieskicē Vatikāna stratēģiju, lai pasargātu pāvestu no liecību sniegšanas ASV uzsāktos tiesas procesos.

Vairāki advokāti, kas pārstāv seksuālās izmantošanas upurus ASV, ir paziņojuši, ka vēlas, lai pāvests sniegtu liecības. Tādējādi tiktu pierādīta Vatikāna bezdarbība situācijas novēršanā. Taču pāvestam ir diplomātiskā imunitāte, jo kā suverēnas valsts galvu viņu ir atzinušas vairāk nekā 170 valstis, tostarp arī ASV. Torre noraidīja apgalvojumu, ka ASV bīskapi, kas izvēlējās pedofilijā vainīgās personas pārvietot no vienas draudzes uz otru, nevis nodot policijas rokās, atrodas tiešā Vatikāna pakļautībā. Tādējādi notikušajā būtu vainojams pats Vatikāns. Vatikāna amatpersona noraidīja arī apgalvojumus, ka no 1962. līdz 2001. gadam Vatikāns savos dokumentos aicinājis vietējos bīskapus neziņot par seksuālās izmantošanas gadījumiem. Vienā no dokumentiem ir lūgums saglabāt slepenību, taču nekur nav aicinājums neziņot varasiestādēm, sacīja Torre.

Grib likumu par svētdienu

Eiropā ir aizsākusies pilsoņu kustība, kas aicina pieņemt direktīvu visā Eiropas savienībā par brīvu svētdienu. Idejas iniciatori ir izveidojuši internetā mājas lapu, kurā aicina parakstīties visu ES valstu iedzīvotājus, lai Eiropas parlaments izskatītu un pieņemtu šādu projektu.

2009. gada 1. decembrī stājās spēkā Lisabonas līgums, kura 11.4 pants paredz, ka ja gadījumā tiek savākts viens miljons Eiropas valstu iedzīvotāju paraksti par atbalstu kādam likumprojektam vai direktīvai, Eiropas Parlamentam šis projekts ir jāizskata. Šī ir viena no pašām pirmajām iniciatīvām, kuru izrādījuši aktīvisti. Brīdī, kad tapa šī ziņa, mājaslapā bija parakstījušies 14 tūkstoš cilvēku. Tikmēr Eiroparlamenta deputāts Martins Kasters jau 10. februārī ir iesniedzis šo pilsoņu iniciatīvu Eiroparlamentam izskatīšanai.

Kā skaidrots mājas lapā, šīs iniciatīvas motivācija ir vērsta uz ģimeņu stiprināšanu šajā stresa un laika trūkuma laikmetā. Iniciatori ir pārliecināti, ka viena brīva diena nedēļā dos laiku bērniem un savstarpējo attiecību stiprināšanai, ko neļauj nepārtraukta darba nedēļa. Šī iniciatīva uzsver, ka brīva svētdiena ir būtisks Eiropas sociālā modeļa pīlārs jeb balsts, kurš ir daļa no Eiropas kultūras mantojuma. Plašāku informāciju varat atrast mājas lapā: *www.free-sunday.eu*.

No ziņu aģentūras LETA
un *www.free-sunday.eu*

22. MAIJS – MISIJAS DIENA

IZMANTO LIELISKU IZDEVĪBU UN UZDĀVINI SAVAM DRAUGAM, PAZIŅAM VAI DARBA KOLĒĢIM JAUNU GRĀMATU*, KAS ROSINA UZTICĒTIES BĪBELEI!

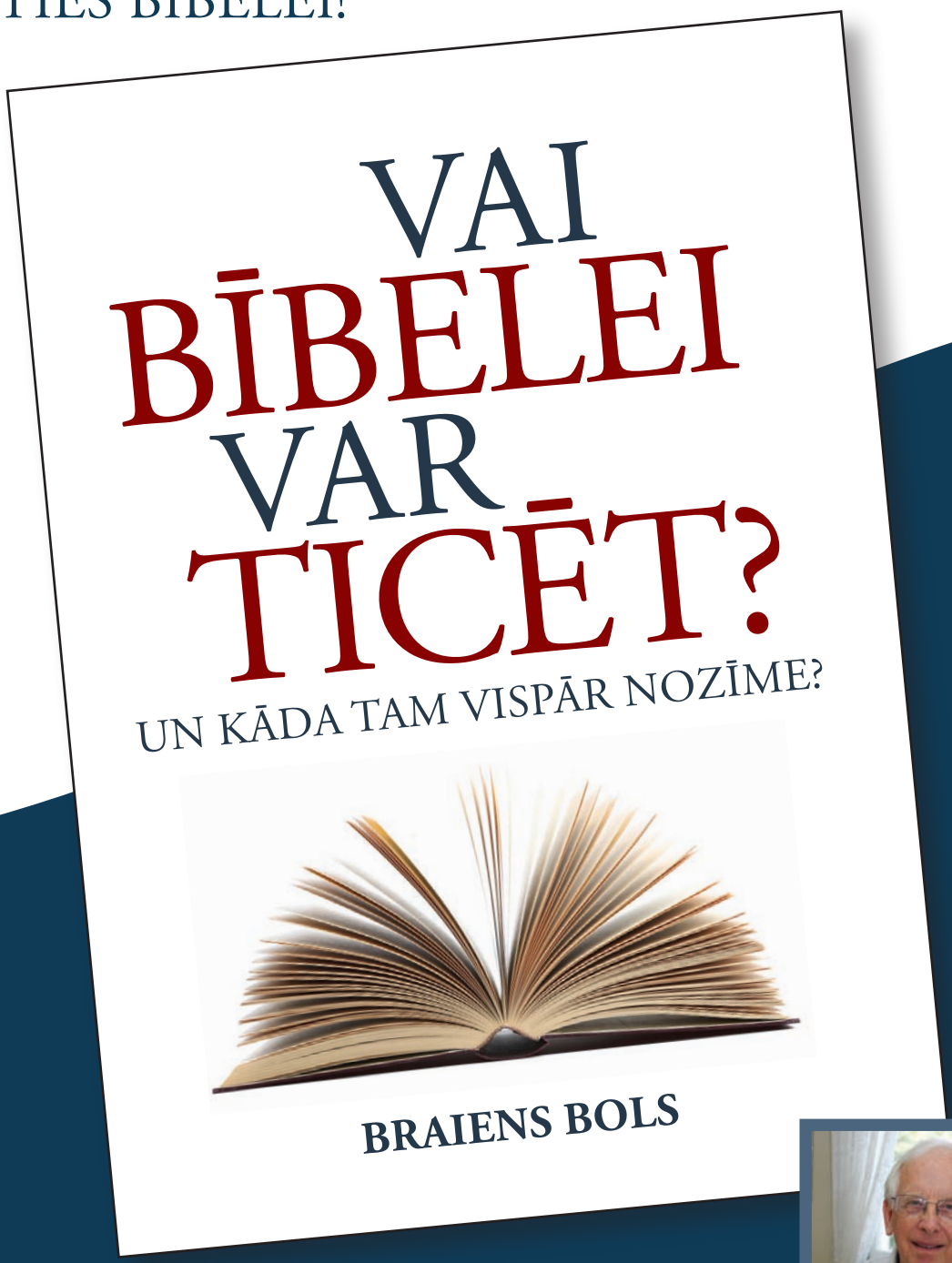

BRAIENS BOLS

Ieguvis filozofijas doktora grādu Londonas Universitātē, piedalījies Oksfordas Nacionālās biogrāfiju vārdnīcas un Pasaules ticību enciklopēdijas veidošanā, daudzu rakstu autors. Dr. Bols dzimis Lielbritānijā, bet tagad ieguvis Austrālijas pilsonību un kopā ar sievu Donu dzīvo Jaunajā Dienvidvelsā, Makvorija ezera apgabalā, Austrālijā.

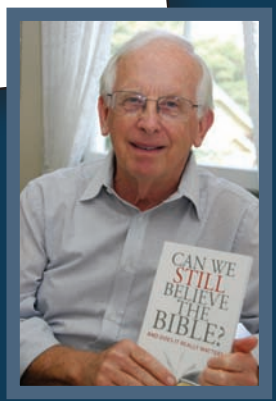

**Grāmata būs pieejama no 10. maija izdevniecības Patmos grāmatu galdā Rīgā, Baznīcas ielā 12a, kā arī adventistu draudzēs visā Latvijā*